

**Adriana
Caranfil**

VALERIU POPA

**Din tainele
unui inițiat român**

Editura PRESTIGE

Adriana Caranfil
Valeriu Popa. Din tainele unui inițiat român

INTRODUCERE

— Adaptare - CĂTRE CITITOR: CARTEA ASTA N-A
AJUNS DIN ÎNTÂMPILĂ LA
TINE!

Am așteptat aproape zece ani până să mă hotărăsc să încredințez paginilor unei cărți miracolul întâlnirii mele cu Valeriu Popa.

Impactul a fost uluitor, iar traiectoria mea s-a modificat cu scrâșnet de frâne. Știam din paginile ziarelor, nu prea darnice cu amănuntele în anii aceia cenușii, că Valeriu Popa vindeca oameni. Mai târziu aveam să aflu că nu „vindeca”, ci doar îi îndruma spre vindecare așa cum îi plăcea să spună. Tocmai acesta este miezul fierbinte al misiunii cu care a fost investit atunci când a venit la viață. Cu trezirea conștiinței în oameni, trezire care uneori are loc în urma unui proces chinuitor. Acest proces poate include de la disconfortul imediat, resimțit sub forma unei banale iritări, până la patologia cea mai serioasă care se dovedește a fi fatală. Valeriu Popa mi-a confirmat pentru prima dată, cea mai veche bănuială a mea și anume faptul că boala, urâtul, lipsa de armonie este forma concretă pe care o îmbracă îndepărtarea de la sinele adevărat, de la conștiința dumnezeirii noastre. Această îndepărtare permite instaurarea bolii.

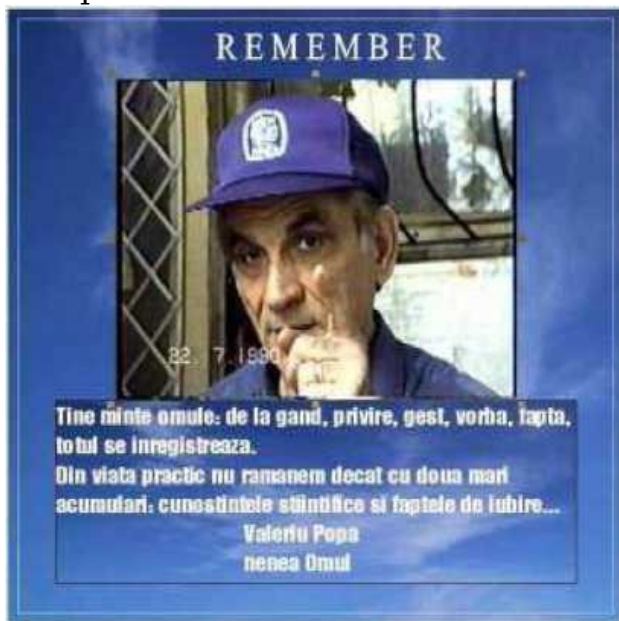
Dacă admiți să privești boala ca pe expresia fizică a unei deviații spirituale, tot universul omenesc se înfățișează într-o claritate de cristal. Dar ce e boala? Cât de departe își are ea rădăcinile în istoria personală a unui individ? Oare boala e atât de gravă pe cât de grav a fost păcatul? Oare sancțiunea ca plată a păcatului vine imediat sau își are propriile ei legi?

Aș minți să spun că am găsit răspunsuri fecunde la aceste întrebări, înainte de întâlnirea mea cu acest om, deși căutările mele fuseseră asidue. Mă dezvoltam între tipare predeterminate, care mă înghesuiau în limite de gândire chinuitoare și obsesive. Voiam să înaintez în

cunoaștere dar mă întorceam mereu în aceeași baltă stătută a lucrurilor deja gândite.

Am convingerea că boala s-a revărsat în lume ca expresie a răului, pe care-l producem cu voie sau fără de voie. A cunoaște cum să identificăm și mai apoi să îndepărtăm cauzele care au determinat boala, înseamnă să fi descoperit calea de a fi în întregime după chipul și asemănarea Lui, cu alte cuvinte să avem șansa de a dispune de accesul liber și necondiționat de accesul la propria noastră divinitate.

Știu că în măsura în care suntem trup fizic suntem și spirit divin, și că aparținem în egală măsură ambelor câmpuri. În noi se întâlnește ce e sus cu ce e jos, ceea ce zboară cu ceea ce se târăște. Prin urmare adevărul se află înăuntrul nostru, și tot acolo găsim și calea de urmat după ce am devenit gazda bolilor noastre. Acestea erau percepțiile mele înainte de a-l fi întâlnit în planul fizic pe Valeriu Popa.

Era demult celebru datorită „vindecărilor” sale. Oamenii îl asediau peste tot și îl rugau să-i diagnosticheze. Cei pentru care medicina alopată nu mai oferea nicio cale

de urmat, veneau la el cu o ultimă speranță. La orice oră, din zi și din noapte, în orice anotimp.

Le răspundea tuturor cu aceeași implicare. Nu vorbea mult. Dar expresia fermă și caldă a ochilor lui te învăluia fără să i te poți împotrivi.

Când m-am adresat lui cu rugămintea de a realiza un film documentar având la baza experiența lui îndrumător în ale vindecării, m-a privit circumspect și m-a întrebat ce cred despre reîncarnare. I-am spus, susținându-i privirea, că nu cunosc foarte multe, dar că este o teorie care nu m-a cucerit. „De ce”, m-a întrebat, iar eu i-am răspuns că nu reușesc să găsesc un acord între această idee și creștinism căruia îi eram definitiv „arondată”. Așa simțeam atunci și mai simțeam că nu pot spune altceva decât adevărul. În același timp îmi tremura inima de teama de a nu fi refuzată politicos dar ferm, ceea ce ar fi compromis dorința mea de a prezenta lumii un fenomen românesc, un mare bioenergetician și inițiat român, a cărui pricepere făcuse vâlvă în țară și mult departe peste granițele ei.

DIN
TAINILE
VIEȚII ȘI ALE
UNIVERSULUI
PROF. SCARLAT DEMETRESCU

EMET

Răspunsul dat l-a făcut atent. Mi-a strâns mâna în intenția vizibilă de a căpăta un corp de informații despre mine, care aveau să-i arate cine sunt și ce se va întâmpla cu învățăturile lui dacă aveau să încapă pe mâna mea. După care mi-a spus: „Uite ce e Adriana! Du-te acasă și citește cartea lui Scarlat Demetrescu „Din tainele vieții și ale Universului”, și apoi ia-ți timp și gândește-te la asta cât de mult e nevoie! Când ideea asta va prinde în tine să te întorci! Atunci vom sta de vorbă!”

Am simțit cum febra îmi inundă ființa în doar câteva secunde. Am plecat și timp de două zile, în aceeași stare

de febră în care plecasem, am citit întruna. Fiecare idee care pleca din această carte către inima și mintea mea producea o alchimie răvășitoare. Simțeam cum toate liniile de forță care mă străbătuseră până atunci se aranjau și rearanjau întruna, dând naștere într-un timp record, unei alte construcții. Fiecare ideea nouă înflorea în mii de alte gânduri și fiecare gând rezona în mine precum pașii dintr-o catedrală. Când m-am întors după două zile și i-am spus că sunt pregătită, domnul Valeriu Popa a râs. Într-un fel anume. „Știam! - a spus el. Știam că te vei întoarce atât de repede! Și mai știam că acum ești pregătită!”

Acela a fost momentul când am luat adevăratul contact cu un maestru. Valeriu Popa a fost un inițiat. Învățătura lui și experiența în arealul patologic au acum șansa să ajungă în inima celor interesați. Se poate vorbi imens despre acest spirit unic care e Valeriu Popa. Dar fiecare trebuie să străbată calea singur. Drumul spre adevăr nu e nici simplu, nici confortabil. Tocmai de aceea trebuie făcut dacă vrei să riști să trăiești cu adevărat, dacă vrei să părăsești mediocritatea unor convingeri călduțe care înăbușă mugurii adevărilor divine.

Explozia tehnologică ne-a schimbat viețile. Procese care altă dată necesitau o anumită cantitate de timp pentru a-și produce efectele astăzi se desfășoară cu o rapiditate incredibilă, uneori chiar în fața ochilor noștri.

Interessant devine și faptul că, dacă se ia o decizie politică, economică sau de altă natură, într-un colț oarecare al lumii, efectele acestei decizii se pot simți și de

către oamenii situați în exact cealaltă parte a globului pământesc. Modul în care gândește fiecare dintre noi, a devenit în parte datorită cuceririlor tehnologice, în parte datorită nivelului actual de evoluție al omenirii, impulsul care poate modifica alte destine sau locuri.

O temă de meditație extraordinar de semnificativă în acest context ar putea-o constitui dezvoltarea fulgerătoare a unor boli fatale. Dacă în urmă cu câțiva ani patologia se dezvolta lent și progresiv, astăzi cunoaștem evoluții fulgerătoare, care pun știința medicală în impas.

Care este explicația pentru care lucrurile făcute la nivel individual, tind, să afecteze grupuri din ce în ce mai mari de oameni?

În primul rând pentru faptul că la nivel global, oamenii sunt o singură ființă. Indiferent de felul de manifestare sau de situare pe scara socială, de gradul de înțelegere a unor fenomene sau lucruri, de rasă sau de devoțiunea cu care merge la biserică, la nivel profund, omenirea întreagă este de fapt un singur om. Fiecare om de pe această planetă este exact ceea ce ai fi devenit tu dacă ai fi venit pe lume în condițiile respective. Orice om este expresia dezvoltării unei anume potențialități pe care a ales-o în această viață. Prin urmare mănunchiul tuturor acestor manifestări, extrem de diverse ale ființei umane și a ceea ce a ales să facă ea din aceste posibilități conturează împreună un tablou planetar, în care, ca într-o țesătură se găsesc toate firele acestei urzeli încă de la începutul timpurilor.

Acest tablou, care înfățișează panoramic tot setul de posibilități al ființei umane care a fost manifestat vreodată, este karma noastră colectivă. În ea își are sorgintea întreaga cauzalitate, fiind punctul alfa al devenirii umane. Tot ceea ce a fost gândit, intenționat sau făcut de la începuturile timpului și până acum a creat efecte corespunzătoare. Tabloul vibrând al acestei omeniri în continuă transformare este de fapt suma tuturor energiilor individuale, a tuturor vibrațiilor ce s-au înălțat vreodată spre cer.

NELINIȘTEA ESTE UN SENTIMENT PROFILACTIC.
VĂ INVIT LA NELINIȘTE.

Ce aduce căutarea răspunsului la marile întrebări ale vieții? Aduce liniște în viața ființei. Iar liniștea este muzica astrelor. O nouă concepție despre lume aduce în viața noastră forță, bucurie, neînfricare. Dacă toate acestea nu vă interesează câtuși de puțin, aruncați din mână această carte!

Cei care o vor citi vor simți o mare neliniște. Dar neliniștea este un sentiment profilactic. Ea reprezintă debutul igienei pentru suflet. Ea arată că sufletul e în derivă și este în căutarea unui drum.

Cartea aceasta poate fi socotită de unii un îndreptar. Alții pot găsi în ea fermentii unor adevăruri spectaculoase, vechi de când lumea și pe care știința le confirmă rând pe rând.

Cei cu inteligența sufletului întreagă, nemutilată, vor adera la adevărurile care strălucesc în ea, în mod aproape necondiționat.

CAPITOLUL 2

ÎMPINGE POARTA SPRE LUMEA DE DINCOLO.
REVENIREA LA VIAȚĂ

Întocmai ca și nașterea moartea este un secret divin, una din marile taine ale lumii și ale universului. A muri este o artă, lucru pe care au încercat să ni-l spună de-a lungul secolelor inițiații și poeții. Cuvântul și imaginile ce se asociază acestuia sunt de ajuns pentru omul neavizat, care nu se află pe calea spirituală, pentru a-i produce fiori pe șira spinării.

Secretele cu privire la lepădarea de corpul fizic și la intrarea în lumea spiritelor sunt chiar aici, la îndemâna noastră. Trebuie doar să înaintăm, ignorându-ne frica și cum am putea face mai bine acest lucru, decât legându-ne cu pârgii de siguranță de forța iubirii, cea care mișcă sorii și stelele, cum inspirat constata poetul?

Comunicările spirituale cu privire la îndeplinirea ritualului corect și a atitudinii corecte în fața morții au îmbrăcat expresii diferite, în diferitele religii.

În acest context, nu puține spaime și nedumeriri a trezit apariția cărții „Bardo Thodol”, în anul 1927.

Tibetanii consideră că această carte ar fi fost dictată de niște călugări, care depășind stadiul agoniei de dinaintea morții, au păstrat acuratețea unei conștiințe dezbărate de orice spirit omenesc și au tradus învățături divine ce se cuvine a fi practicate, pentru ca sufletului să-i fie la îndemână drumul spre dincolo.

Învățături despre arta de a muri în conformitate cu secrete creației se află în fiecare religie fundamentală a lumii.

Cum se petrece acest act măreț de eliberare a trupului de carcasa lui de sânge, mușchi, oase, nervi, iată un mister de pe care trebuie să avem îndrăzneala să ridicăm cortina!

Adriana Caranfil: Care este ultimul organ cu care spiritul pierde legătura atunci când se destrupează?

Valeriu Popa: Creierul. Ieșirea spiritului din corp se face prin picioare și mâini.

A.C. Procesul este însoțit de senzații fizice?

V.P.: Da. Întepături în picioare și mâini, senzații de frig. După ce iese din mâini și picioare, ajunge în zona pieptului, acolo unde se află scânteia divină și după aceea pleacă din corp prin trei orificii: gură, ceafă, creștet. La cei la care spiritul iese prin creștet, este o încununare a evoluției lor elevate. Cea care părăsește prima dată corpul este scânteia divină, ce animă fantoma sau fluidul vital care se găsește deasupra corpului.

Sf. Mina relatează cum are loc procesul morții atunci când se moare de bătrânețe. În acest caz, spiritul destupător, vine și-l pregătește cu mult timp, pe cel ce urmează să părăsească planul fizic, cam cu 7 - 8 luni înainte. În timpul nopții este mai bine consiliat. După ce l-a convins, acesta trece la orizontală. La actul destrupării, conform celor comunicate de Sf. Mina, participă trei spirite care au rolul de destrupare, întocmai ca la venirea la viață. Primul deelectrizează și demagnetizează celulele corpului pentru a rupe legătura între partea fizică și cea psihică. Al doilea, mai pregătit, taie rădăcinile, ca la un arbore, ale fluidului ce urmează să iasă din corp. Și atunci apare starea de amorteală și frigul. Din acel moment, scânteia divină se duce afara corpului, în fantoma care se

formează aidoma omului. Țineți minte voi cei ce auziți: din viață nu rămâi decât cu acumulările științifice și cu faptele de iubire morale! Ele se înregistrează pe un film. Cu acest film pleci din viață. Acesta e tot bagajul pe care-l iei cu tine sus. Nu pleci decât cu aceste acumulări. Restul sunt vremelnicii, care te împing mai degrabă să faci rău. În viață tu ai nevoie de un standard, dar nu trebuie să te ridici pe mormintele altora atunci când pornești în viață!

Al treilea spirit destupător ia toate particulele bioenergetice de natură eterică și le scoate, le aglutinează în această formă... Unora care n-au murit suficient... poporul spune despre ei că sunt strigoi, poate să fi fost în moarte clinică, când sufletul nu a ieșit complet din corp.

Conturul energetic fluidic al celui care moare trebuie scos în totalitate afară din trupul fizic. Diferența între noi, pământenii și spiritele care nu mai sunt în viață este aceea că destrupații, nu mai au acest cordon vital, „cordonul de argint” i se spune. Îl avem cu noi, în viață fiind, iar când murim este tăiat.

Ce trebuie să reținem? Cel care pleacă din viață nu trebuie plâns. Nu-l plângem pe el, ci pe noi, interesele noastre. Ce trebuie să facem? Să rămână o singură persoană care să vegheze acest proces, iar ceilalți care-i suntem apropiați, trebuie să mergem într-o încăpere alăturată și să spunem următoarea rugăciune:

Tatăl nostru carele ești în ceruri

Al cărui suflu dai și care reiei totul ce Tu ai creat
Puternică înțelepciune.

Coboară mila ta asupra (se rostește numele semenului)

Pentru a se întoarce în planul corespunzător evoluției sale.

Aceasta e rugăciunea pe care trebuie s-o facem! Pentru că, dacă e întors din acest proces, care ar fi trebuit să fie ireversibil, al morții, el suferă cumplit, deoarece trebuie să se reintegreze în materie. Cei care plâng și țipă în apropierea celui care trebuie să moară îi fac un mare rău acestuia, deoarece îi întorc sufletul din drum ceea ce-i

produce o mare suferință. El oscilează dureros între cele două lumi, căci, în momentul morții el are deja lepădată haina materială.

Din comunicări, se arată că sufletul călătorește apoi, printr-un tunel de lumină. Despre acest tunel s-a relatat în multe moduri. Există multe mărturii contemporane ale celor aflați în moarte clinică, dar care s-au reîntors la viață, iar mai târziu au relatat această experiență personală, individuală a morții. Toți relatează despre tunelul de lumină. Există și reproduceri făcute după o pictură veche de 400 de ani, care înfățișează acest tunel de lumină. Deci, despre existența lui se știe de sute și sute de ani. Recent, în acest sens am citit cartea unei americance: „Îmbrățișată de lumină”. Ea relatează într-un mod extraordinar de sugestiv, trăirea ei, pe când se afla în moarte clinică, prin plecarea din corp și revenirea la viață. Ea spune că se iese cu picioarele înainte și după ce a trecut prin tunelul de lumină, condusă de o serie întreagă de apropiați, mamă, tată, soră, ajunge mai departe într-o zonă de o frumusețe și acuratețe de nedescris. Ea o descrie ca pe o grădină cu multă verdeață, cu multe flori, trandafiri...! Ajunsă în zona respectivă este primită de entități judecătore, pentru că așa cum spun comunicările din spațiu, căci eu nu vorbesc de la mine, sunt trei feluri de judecăți: – în fiecare noapte, sau la trei nopți cel mai târziu;

— După ce individul își încheie respectivă viață în plan terestru;

— Judecata finală, atunci când ajuns dincolo, ai posibilitatea vizionării panoramice a filmului vieții tale.

Cum se face această judecată? Prin trecerea fiecăruia dintre noi cu filmul vieții noastre. Nu te-ntreabă nimeni nimic. Filmul acela pe care este înregistrată toată viața ta, spune totul. Deci, ține minte că de la gând, privire, vorba, faptă, totul se înregistrează, se computerizează și apoi te întâlnești cu tine. Fac o paranteză pentru a vă relata ceva. La o clinică din străinătate, se făcea o intervenție chirurgicală. Această intervenție era fotografiată pe

peliculă, deoarece exista interesul științific pentru a se analiza detaliile respectivei operații. După ce operatorul a dezvoltat filmul a văzut o fantomă care stătea într-un colț și care a fost prezentă pe tot parcursul desfășurării operației: era de fapt fantoma fluidului vital a persoanei operate, care ieșise din corpul fizic și-l asista. Este prima relatare pe film a existenței și dinamicii planului vital. Oamenii care au fost în moarte clinică au relatat câteva lucruri care se întâmplă de-a lungul acestei experiențe. Prea mulți oameni au relatat lucruri asemănătoare ca să nu începem să ne întrebăm cu adevărat și să nu declanșăm o cercetare științifică. Este celebră în Occident și a produs multă vâlvă la vremea respectivă, cartea doctorului Raymond Moody, care a scris o carte, „Viață după viață”, unde cerceta peste 150 de cazuri de moarte clinică. Aceste mărturii au stat și la baza unor filme realizate ulterior. Este un fapt care nu poate fi ignorat trăirea acestor oameni în momentul desprinderii de corp. Mai interesant este faptul că după revenirea la viață ei au relatat cu exactitate amănunte din timpul cât au fost morți declarați din punct de vedere clinic, putând chiar să spună cine a intrat și cine a ieșit, cum erau îmbrăcate persoanele și ce-au vorbit.

Mulți care văd în timpul nopții, în cimitire, o fantomă celor înmormântați, să nu creadă că au vedenii. Ce văd este o realitate. Este posibil să fie martorii staționării acestui fluid vital care stă noaptea deasupra trupului celor proaspăt decedați. Unii au văzut în dreptul capului celui îngropat o lumină foarte puternică. Nu e de mirare. Acolo, în jurul capului, se acumulează o foarte mare cantitate de energie, care rămâne cu decedatul atâta timp cât consemnează și tradiția creștin-ortodoxă. Pomenile care se fac decedatului în tot acest timp de către rude, însoțesc spiritul gata de plecare în călătoria sa spre lumea de dincolo. Vibrațiile pe care le poartă toate aceste pregătiri sunt percepute de spiritul celui decedat. Aici închid paranteza deschisă cu puțin timp înainte. Dacă rudele și apropiații îl conduc cum se cuvine pe cel decedat, spiritul acestuia ar trebui să părăsească locurile în care a trăit

după exact 40 de zile. De aceea se și face pomană ortodoxă mare la 40 de zile. Este exact momentul în care, spiritul care în tot acest timp s-a plimbat prin locurile care i-au fost familiare, își ia definitiv adio de la planul pământesc.

Acum, după ce s-a trecut prin tunelul de lumină și am fost judecați, fiecare se duce și-și ocupă locul într-o anumită zonă din jurul Pământului. Conform celor comunicate de către cei din spațiu, există 81 de straturi. Cei care sunteți dornici să vă îmbogățiți cunoștințele căutați aceste descrieri. Cei ce sunt de o evoluție mai joasă și sunt mai slab pregătiți, se duc în plan corespunzător în zona roșie.

A.C.: Deci, aproape de Pământ...

V.P.: Foarte aproape de Pământ! Tot aici se duc și cei care sunt legați de materie, cei care au vrut să acumuleze mult, cei care au trăit sub semnul lui „eu vreau să am!”...ei își imaginează acolo, în spațiu că-și pot construi case, grădini, ei proiectează și asupra aceluia spațiu propriul lor mintal, tributar unei viziuni materialiste, ba-și închipuie că-și invită acolo și prietenii!

O altă categorie este cea a celor elevați, care se duc în planul albastru.

Mai există și categoria spiritelor celor mai alese, pentru care este rezervat planul alb.

Este foarte greu pentru un spirit să vină la suprafața Pământului atunci când este chemat. Spun asta în primul rând, pentru cei ce vor să facă cercetare spirituală.

Țineți minte: cu cât o entitate este mai înaltă, cu atât mai greu este pentru ea să vină până la suprafața Pământului, pentru că spiritul respectiv, trebuie să îmbrace rând pe rând haina corespunzătoare fiecărui plan prin care trece, iar munca aceasta este pentru el un chin! El poate să resimtă până și senzații fizice de neplăcere sau frig, întocmai senzațiilor pe care le simțim noi ca pământeni, acum când trăim în acest plan de referință. Pentru cei care vreți să faceți comunicări științifice cu privire la existența vieții spirituale, țineți minte: în jurul casei în care se face ședința respectivă, trebuie să se

creeze un cordon de protecție realizat de o serie de entități de o înaltă evoluție, care să protejeze și să securizeze locul de pătrunderea unor entități inferioare, pentru ca acestea să nu audă și să nu vadă lucruri prea evolute pentru gradul lor de înțelegere, cum ar fi materializarea și dematerializarea, deoarece ele nu știu cum să întrebuințeze corect aceste informații. Alte comunicări din spațiu spun că pentru asemenea tip de experimente se cheltuiește o cantitate de energie echivalentă cu cea produsă de două centrale atomo-electrice. Pare o aberație, dar aberație părea și faptul că într-un centru al nucleului astral există o forță egală cu echivalentul a miliarde de tone de energie solară. Eu am căutat ca, vorbind despre reîntrupare să fac să circule printre oameni această idee care mă animă de la o vârstă fragedă. E o idee îndrăzneată. Ea va produce discuții. Am produs discuții și în 1979 când am vorbit despre alimentația naturistă. Mulți mă-njurau: „ăsta ne pune să paștem să mâncăm grâu încolțit”, spuneau ei, „așa l-a pus sistemul să ne învețe să nu mai mâncăm carne!”... Când am spus în 1979 bioenergie, ei au spus biogaz. Astăzi nu există lucrare științifică de seamă care să nu pornească ca de la un dat de la acest concept.

Cei care sunteți indeciși, să vă aduceți aminte că așa a fost și pe vremea lui Giordano Bruno, care a spus că pământul se învâртеște, și pentru această îndrăzneală a lui, și încă două, comunicarea averilor mănăstirești și susținerea ideii că există revenire la viață a fost ars pe rug. Nu vreau decât să fiu unul care anticipează această idee. Cei ce vă opuneți teoriei revenirii la viață, reflectați asupra ideii că nu poți să capeți perfecțiune într-o singură viață. Ori legea divină a făcut ca această evoluție să se producă și să se desăvârșească prin succesivă revenire la viață. Știți, atunci când ne aflăm în spațiu, între două reveniri, în calitatea noastră de spirite învățăm foarte multe lucruri, acumulăm idei și cunoștințe uluitoare, foarte multă cunoaștere, iar unora dintre ele nu le putem da glas decât revenind la viață, în materie, și alături de alte forme de

viață create de Dumnezeu, venim să ne perfecționăm. Să luăm un caz analogic: un student la medicină, care vrea să devină doctor: ia 10 la chimie, 10 la anatomie, dar nimeni nu-i dă voie să taie cu bisturiul, decât după ce a făcut o serie întreagă de încercări pe cadavre sau alte forme simulate pe care știința le pune la îndemână la ora actuală.

Așa că ideea reîntrupării trebuie văzută și cercetată cu toată seriozitatea. Aici se află cheia lucrurilor. În evoluție. Nu căuta să ceri divinului să fii iertat, caută și-i spune divinului Tată să te ajute să nu mai greșești, să evoluezi. În legătură cu ideea de rugăciune, îmi permit să vă împărtășesc o viziune a mea asupra rugăciunii Tatăl nostru. Noi spunem Tatăl nostru astfel:

Tatăl nostru carele ești în ceruri Sfințească-se numele Tău, facă-se voia Ta.

Vie Împărăția Ta, precum în Cer așa și pe Pământ
Pâinea noastră cea de toate zilele Dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre precum și noi iertăm greșiților noștri și nu ne duce pe noi în ispită și ne izbăvește de cel rău Amin!

Eu am făcut o modificare:

Tatăl nostru Carele ești în ceruri Sfințească-se numele tău.

Vie împărăția Ta Precum în cer așa și pe Pământ
Pâinea noastră cea de toate zilele Dă-ne-o nouă astăzi

Și ne iartă nouă greșelile noastre fără de voie

Precum iertăm și noi greșelile greșiților noștri cele fără de voie și ne ajută să nu cădem în ispită

Față de programul care ni s-a dat sau pe care ni l-am luat la venirea la viață.

Pentru că tu ești unicul Creator.

Iar eu unicul salvator Amin.

Subliniez „fără de voie”, căci greșelile făcute cu voie nu ni le ia, deoarece noi trebuie să le plătim. Noi trebuie să avem în vedere să nu greșim! Aceasta trebuie să fie rugăciunea noastră.

Dacă am făcut vreo greșală, îmi cer iertare.

A.C.: Care este semnificația spirituală a morții prin accident?

V.P.: Cei ce mor prin accident și-au luat acest program. O să spun ceva ce nu le va conveni multora: cei ce mor astfel sunt spirite comode, lasă-mă să te las și trebuie reactivați, printr-o întâmplare dramatică, printr-o rupere bruscă.

A.C.: În acest context al revenirii la viață pentru acumulări cantitative și calitative, pentru desăvârșirea spiritului, cum este privit actul suprimării propriei vieți, ca o manifestare a voinței individuale? Cu alte cuvinte, ce indică ideea de sinucidere?

V.P.: Am să-ți relatez despre comunicările privitoare la o fată care a murit spânzurându-se, care a fost trimisă către mama ei.

O să-ți citesc direct din această comunicare.

„Și acum în genunchi mă plec la tine și-mi cer iertare! Spune-le și altora să nu mai facă așa! Te rog, nu mai mă plânge, mamă, că-mi faci tare rău! Acum prețuiesc cuvântul „mamă”, dar e tare târziu! La parastas să nu cheltui mulți bani, dar te rog să-i dai o haină uscată și să-mi aduci o bucățică de pâine cum făceai matală în cuptorul de-acasă!”

A.C.: De ce cerea ea pâine?

V.P.: Nu pomana pe care i-o dai o primește ea, ci mulțumirea...

A.C.: Nu înțeleg cum...

V.P.: Prin vibrația care se înalță la cer din alimentele aduse spre cinstirea celui decedat!

A.C.: Nu se vorbește în Biblie despre asta!

V.P.: Ce crezi că Biblia e o statistică matematică? Ea a fost scrisă de diferite mediumuri, de înalți manifestați, apostolii au fost de fapt mari mediumuri, au fost inspirați. Ce înseamnă „inspirati”?

A.C.: „Că au fost conduși de Dumnezeu!

V.P.: „Că au fost conduși de Dumnezeu prin intermediari! Dumnezeu a dat misiuni cohortelor de sub el. Și ei vorbesc! Dumnezeu e ca un general. E ca în viața adevărată. Dacă tu fruntaș, vrei să ajungi la general, trebuie să treci prin toată ierarhia. Căci tu te rogi divinului, dar ești ascultat și de ierarhii de sub el și ei te ajută! Dumnezeu a făcut aceste legi și noi trebuie să le respectăm. Cine urmărește ca aceste legi să fie respectate? Subalternii!

A.C.: Dacă cele 66 cărți care au fost scrise în 16 secole diferite de 40 de autori diferiți, sub regimuri politice diferite și de oameni cu pregătire intelectuală diferită, iar unitatea internă a Bibliei este de nezdruccinat... e foarte greu de acceptat răsturnarea unor precepte fundamentale biblice de relatările unei femei! De exemplu eu n-am găsit nicăieri în Biblie, nici măcar sugestia că diavolul îmbracă o haină respingătoare, urâtă, hidoasă, ci dimpotrivă!

V.P.: Ba cum să nu, îți arată în biserici. cu coarne și copite.

A.C.: într-adevăr așa e înfățișat. dar este un reflex al mentalității populare colective.

V.P.: Păi și de ce e prezentat așa?

A.C. Pentru că e mai ușor să înspăimânți un om.

V.P.: Dar de ce să-l înspăimânți? Asta e marea greșală!

A.C.: A preoților!

V.P.: Da, a preoților, care au deformat. Dumnezeu nu vrea să sperie pe nimeni. A.C.: Dumnezeu nu, dar se pare

că preoții, da!

V.P.: Așa au încercat și unii preoți budiști să-i sperie pe oameni, spunându-le că se vor reîncarna în animale.

A.C.: Teozofii.

V.P.: Preoții budiști spun că au făcut asta ca să sperie vulgul, ca acesta să fie mai ușor de controlat. Când te duci în bisericile ortodoxe vezi diavolul cu coarne și copite și intră frica-n tine! De fapt, noi acum nu vorbim din punct de vedere strict religios, ci trebuie să mergem prin credință și știință la convingerea că suntem dependenți de Dumnezeu.

A.C.: Am acceptat demult premisa asta...

V.P.: Cu premisa asta mergem mai departe. Ce spune dogma? Dogma e o lege făcută de biserică, prin care creștinismul respectă regulile date de biserică.

A.C.: Numai că biserica a înstrăinat dramatic litera Bibliei. Știți ce mă surprinde foarte tare? Această afirmație a dumneavoastră că trăirile unei femei pot avea o mai mare credibilitate decât mesajele Bibliei, care nu vorbesc nicăieri despre reîncarnare.

V.P.: Dacă cineva îmi redă trăirile lui, cu cuvintele simțite de el, pentru mine sunt mai veridice decât cele pe care le citesc aici și pe care pot să le interpretez.

A.C.: Caracteristica versetelor biblice de a fi interpretate pe atâtea paliere de înțelegere vine din limbajul mult prea simbolic, care face ca lucrurile să fie altfel structurate. Reîntorcându-ne la chestiunea luciferică... mie mi se pare că dumneavoastră neglijați rolul activ pe care-l are diavolul în procesualitatea unor lucruri.

V.P.: Adriana, iată! Eu știu că există în acest finit doi adversari, două părți ale întregului: pozitiv și negativ. Să nu uităm nici de neutru. În tot ce ne înconjoară există spiritul acestor trei manifestări. Asta e o lege a creației. Deci, există, pozitiv, negativ și neutru. Sau în limbaj biblic, Sf. Treime.

A.C.: Biblia nu vorbește nicăieri despre reîntrupare!

V.P.: Încă!

A.C.: De unde știți că toate aceste mărturisiri ale

unor mediumuri sau diverse alte persoane, nu au în ele strecurată intervenția diavolului?

V.P.: Diavolul nu vorbește despre Iisus într-o lucrare științifică!

A.C.: Chiar și asupra acestui fapt, Dumnezeu ne atrage atenția că s-a putea ca lucrările pe care le face diavolul să ni se pară nouă, oamenilor imperfecti, „atât de perfecte încât îi vor putea păcăli chiar și pe sfinți”, cu atât mai mult pe oamenii obișnuiți aflați sub apăsarea păcatului. Ce trebuie să faci într-o situație ca acesta?

V.P.: Să te rogi la Dumnezeu să te lumineze... „În numele Sfintei Treimi, dacă ești rău, pleacă, că știi ce te-așteaptă!” Pentru că și din comunicările spirituale... eu nu fac spiritism. dar vor fi centre de cercetare spirituală. asta e altceva. am relatări din ceruri pe care eu le studiez... eu le trec prin filtrul meu de cunoaștere și dacă văd că au o explicație logică, le accept!

A.C.: Dacă noi acceptăm ca valabilă ideea reîncarnării, trebuie să acceptăm că aceasta se face din considerente pedagogice superioare, cum ar fi educarea spiritului...

V.P.: Așa e pentru a căpăta evoluția! Asta e legea divină! E absurd altminteri. eu nu pot să înaintez, dacă, odată ce am greșit, am terminat-o pentru totdeauna, cum spune Biblia. Divinitatea n-a conceput acest tip de

pedepsire. A.C.: Dar n-ar echivala cu o pedeapsă, domnule Popa.

V.P.: Ba e pedeapsă!

A.C.: Credeam că mântuirea este rezervată unora, în conformitate cu faptele, gândurile, sentimentele, pe care le-a acumulat de-a lungul singurei și întregii sale vieți.

V.P.: Dar asta nu se poate face într-o singură viață!

A.C.: De ce nu?!

V.P.: Pentru că nu poți să absolvi clasa I și imediat după asta să devii doctor... nu se poate! Școala pământească este copia școlii divine a evoluției!

A.C.: În școala pământească ești în mijlocul unor circumstanțe, care toate, probează capacitatea ta de a te manifesta, în raport cu o situație sau alta, și mai ales modul în care te racordezi la divin. De ce ar fi nevoie de mai mult? De ce ar fi nevoie de mai multe vieți, când una singură, ca teren de manifestare e prea de ajuns?!

A.C.: Dar nu poți învăța totuși într-o viață!

V.P.: Dar nu e nevoie să înveți totul! Există o predispoziție a sufletului, cred eu, cuantificabilă în „registrele” divinității. De ce ar face divinitatea risipă de potențial? Te rog, adu-ți aminte că chiar Biblia a fost modificată la Conciliul de la Niceea, din motive foarte întemeiate. Împărătesei Teodora, i s-a transmis prin intermediul unei comunicări, că a fost într-una dintre vieți, țigancă. Ca atare, s-a dat ordin să se scoată pasajele referitoare la reîncarnare. În rest e treaba noastră să restabilim adevărul. Spiritismul științific va lumina lumea! Noi trebuie să știm ce să facem cu această idee! Deschidem o fereastră pentru cercetarea științifică a acestui fenomen!

A.C.: Acceptarea acestei legi, creează consecința acceptării alteia: ce nu se poate rezolva în această viață se poate rezolva într-una din viețile viitoare. Asta nu-l poate împinge pe om la lene, la apatie?

V.P.: Nu-l împinge la nicio lene. El dacă vrea să fie leneș poate să fie leneș, oricum!

A.C.: Dar dacă el nu-și amintește achizițiile obținute

în viețile care-au trecut.

V.P.: Aici vine rolul nostru să-i arătăm că el revine la viață pentru a repara greșelile din viețile trecute, și viața lui actuală dacă e dură, pătită, n-are Dumnezeu nicio vină... el își răscumpără propriile lui greșeli.

A.C.: Știți, în situația asta. În loc ca Dumnezeu să-și comunice prin Biblie legile sale, care e îndreptarul universal și planetar, lasă un culoar larg și pentru intermediari, cum sunteți dumneavoastră și alții.

V.P.: Ține minte: eu prezint o ipoteză, o presupunere, dacă această presupunere este validată în timp, și ți-o însușești tu, el, devine un bun al nostru. Cineva trebuie să deschidă fereastra!... Eu am deschis-o în 1979, când am vorbit despre bioenergie și naturism. Acum lumea e mai pregătită să accepte. Acum ai posibilitatea să fii sprijinit de știință. Dacă mâine ai folosi televizorul la o înmormântare, iar spiritul defunctului ar apărea la televizor și ar spune, „nu mai plângeți, oameni buni, eu sunt aici!”. Și apare pe ecranul televizorului! Și va apărea, măi copile, căci lumea e pregătită, deoarece s-au creat condițiile! Spirite înalte vin mereu din spațiu și ne învață!

A.C.: Puneți această „întârziere” în receptarea ideii de reîntrupare, pe seama condițiilor necoapte.

V.P.: Necoapte, desigur! Când vorbeam de bioenergie acum 20 de ani, eram privit chiorăș. Uită-te la mâna mea acum. și ia aminte la ceea ce fac!

(D-l Popa a respirat adânc și s-a concentrat preț de câteva secunde) ai văzut cum s-a făcut pielea de găină?... acum e rece. acum e caldă. Cine face acest lucru? Fă lucrul acesta cu o mână de mort și vezi de se poate! Deci, cine face acest lucru?

A.C.: Duhul!

V.P.: Duhul! Cineva trebuie să vină cu o explicație! Noi acum îndrăznim să deschidem fereastra unei ipoteze. Eu nu caut altceva nimic. Ea trebuie cu timpul să alătore de ea și alte idei, să mai pună o cărămidă și încă o cărămidă.

A.C.: Ipoteza reîntrupării, a revenirii la viață este atât

de fabuloasă, de copleșitoare, de bogată în perspective, mai ales pentru spațiul nostru ortodox, încât merită să cheltuiești oricâtă energie pentru a arăta dacă și cum se încadrează creștinismului. Spun asta, pentru că cel puțin aparent, reîntruparea pare a nu avea nimic în comun cu creștinismul.

V.P.: De ce să n-aibă? Chiar creștinismul spune că Ioan a fost Ilie... O revenire la viață.eu așa o interpretez! Sai Baba relatează viața nevăzută a lui Iisus. La biserica creștină din India, să vezi cum vorbește preotul despre reîntrupare.

A.C.: Despre venirea sufletului la viață, venirea sufletului în trup, ce ne puteți spune? Ce fel de miracole stau la baza acestui măreț act cosmic?

V.P.: Venirea la viață e determinată de Legea Divină. Evoluția fiecărui spirit, indiferent de natura lui se face prin bunăvoința Legii Creației. Pentru această planetă omul este ce a mai perfectă creație, din punct de vedere fizic și psihic. Până la ora actuală, la suprafața pământului nu este ființă mai evoluată decât omul. Să ne-nțelegem, e vorba despre suprafața Pământului. Căci entități superioare mai sunt și dacă va veni vremea vom vorbi și despre acelea. Ar fi prea îndrăzneț să vorbim omenirii despre lucruri pe care la acest moment al evoluției sale nu le poate înțelege. Rolul venirii la viață conform legii divine este acela de a permite evoluția părții spirituale. Prin venirea la viață spiritul acumulează cunoștințe. Ce trebuie să înțeleagă fiecare? Venirea la viață nu e un lucru întâmplător. La venirea la viață participă șase entități: spiritul tatălui, spiritul mamei, dreptaciul, spiritul care se întrupează, îngerul întrupător și duhul. Mama e pregătită cu mult timp înainte la nivel spiritual pentru primirea în pântecele sale a viitorului copil.

A.C.: Deci o femeie știe când va rămâne însărcinată.

V.P.: Multe femei știu că urmează să devină mame. Au niște stări care constituie un fel de semnal. Mamele care vor să nască copii sănătoși trebuie să se pregătească și să aibă o cultură. După modul în care au fost pregătite are loc și primirea la viață a viitorului copil. Un copil care vine la viață, preia energia din spațiu în timpul somnului, o integrează în materia care crește în pântecul mamei, iar pe de altă parte ia energia de la tată în timpul zilei și de la mamă în timpul nopții și așa, încet-încet, împreună cu îngerul întrupător, construiește corpul în care va sălăslui în această viață care este una dintre viețile de pe această planetă.

A.C.: Întâlnirea mamei cu bărbatul cu care urmează să procreeze e întâmplătoare?

V.P. Nimic nu e întâmplător! Totul e programat! De obicei spiritul care se reîncarnează vine la viață alături de cei care i-au fost dragi în altă viață, pentru a plăti ceva, pentru a echilibra relații eșuate altă dată, sau pur și simplu pentru a se susține unii pe alții în drumul spre evoluție.

A.C.: Programată e deci și nefericirea. Există și

cupluri dizarmonioase, nepotrivite...

V.P.: Chiar și în cazul aceloră există o rațiune superioară. Nimic nu e lăsat la voia întâmplării. „Cupluri nepotrivite”, spunem noi, pământeni, dar ele sunt atât de potrivite cât trebuie să fie în funcție de gradul de programare, căci fiecare trebuie să plătească ceva față de cineva. Iar copii care vin în astfel de cupluri, vin acolo anume, pentru că lipsește o lecție de viață pe care o va căpăta în acel cadru. Poate că nu vă place ce spun. Dar rolul cunoașterii acestor mari taine este să-i facă pe oameni mai buni.

A.C. Cum se face din punct de vedere tehnic venirea la viață?

V.P.: Sunt două feluri de venituri la viață. Există venirea la viață pe grupuri de spirite, care au o misiune pentru o zonă anume, de exemplu pentru zona României. Aceste spirite sunt colectate, pregătite, iar dacă unele dintre ele nu vor să vină, sunt demagnetizate și apoi pregătite. Refuzul lor este aidoma peștelui care se zbate să iasă din plasă. Ele sunt treptat convinse să vină la viață conform unui program. Apoi ele sunt dirijate către familia, mama, tata, țara potrivite desfășurării și atingerii scopului său pe Pământ.

Există și spirite care-și construiesc singure destinul. Aceste sunt cazuri mai rare. Ele își pregătesc pe baza acumulărilor cantitative și calitative din viața anterioară, corpul și creierul cu care să primească lecțiile de viață.

A.C.: Deci își elaborează singure programele de învățare?

V.P.: Da, își iau singure programe de învățare. Interesant lucru, s-a dovedit științific, dar și comunicările din spațiu spun că creierul funcționează doar 1015%, ceea ce din punctul meu de vedere are multe semnificații iar știința de mâine ar trebui să-și facă un titlu de glorie din a găsi răspunsul la această întrebare.

A.C.: Atunci când se naște un copil el primește de la părinții lui ambalajul cu care va veni pe lume...

V.P.: Nu primește de la părinți.

A.C.: Doar ambalajul... Însușirile spirituale le primește de la divinitate. V.P.: Nu le primește de la divin! Însușirile spirituale sunt acumulările din viețile anterioare. Mama nu-i dă nimic altceva decât educația cu care-a ajută să crească într-o anumită idee.

A.C.: Asta spun și oamenii de știință, se pare că aportul eredității, al mediului social, al ambianței, nu e mai mult de 10%. Deci, e de presupus că restul de 90% sunt achiziții din viețile anterioare?

V.P.: Sunt din viețile anterioare. Din viața asta ia fizionomia, depinde de cel la care se uită mai mult, sau din trecutul familiei, un unchi, un bunic... ori dacă mama a fost impresionată de cineva. pe cine nu influențează aceste impresii? pe cel ce e format să nu fie influențat!... pentru că cel care vine la viață are și el gradul lui de pregătire. Una e să vii la viață din planul 50, alta din planul 4, să spunem.

A.C.: Să vorbim și de avort!

V.P.: O, avortul este un păcat foarte greu!

A.C.: Indiferent de circumstanțele în care se petrece?

V.P.: Indiferent de circumstanțe! Avort se cheamă tot ceea ce ai omorât după concepție. Dacă ai făcut asta, ai încălcat Legea. Încercarea medicinei de a spune că nu e avort întreruperea de sarcina care se face mai devreme de trei luni e zadarnică. După ce ovulul a fost fecundat, a apărut oul! Ai distrus oul, ai distrus forma de viață!

Păcat greu fac și mamele care-și părăsesc copii! Nici nu-și imaginează ce fel de destin își creează în viețile viitoare!

A.C.: Dar cum e posibil ca instinctul matern, care este unul dintre cele mai vechi și mai stabile în istoria devenirii umane, și care a asigurat supraviețuirea și unitatea speciei, să nu mai funcționeze la un moment dat? Ce se întâmplă în spiritul mamei în momentul în care-și refuză copilul?

V.P.: Ele trăiesc la nivel profund coșmaruri incredibile, dar unele sunt prea îndobitocite și trec cu ușurință peste această durere. Ea echivalează cu o rupere,

o fugă!

A.C.: Deci se înscrie în istoria personală a devenirii tale spirituale acest avort făcut?

V.P.: În spirit rămâne de-a pururi înscris. Pata rămâne și trebuie compensată cândva. Când acea mamă va încerca în viitor să revină la viață, va fi suprimată cam în aceeași manieră în care ea a suprimat o viață. Aș vrea să mai fac o mențiune: avorturile sunt de două feluri: prin liberul arbitru, deoarece refuzi să fii mamă, și cel spontan când copilul nu vine la viață, ci trăiește doar procesul intrauterin pentru că are în programul său de evoluție această experiență.

A.C.: Plățile pe care acest copil le are de făcut prin nevenirea la viață sunt ale copilului sau ale mamei?

V.P.: Și ale copilului și ale mamei, depinde de caz. În viitorul apropiat vom ști și acest lucru prin analiza atentă a trăirilor din timpul hipnozei regresive. 90% din spirite au spus că ele stau în afara corpului viitorului copil, iar integrarea se face treptat numai după venirea la viață. Până atunci stă ca o pâlnie în jurul viitorului copil și al mamei.

A.C.: Mama simte acest lucru în vreun fel?

V.P.: Mama simte tot timpul această formă difuză, diafană, care este spiritul viitorului copil. Cercetările spirituale arată că în timp ce unele spirite doar „îmbrățișează” corpul mamei și al viitorului copil, altele contribuie efectiv la construirea corpului viitorului copil.

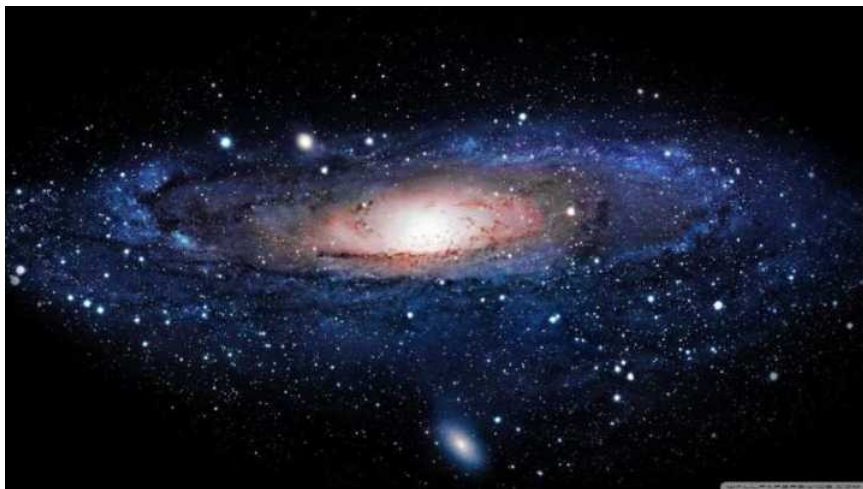
Spiritelor mai tinere li se pregătește corpul de către entitățile întrupătoare, în tot acest timp spiritul fiind legat de mamă prin gât, ceafă, ombilic. Prin gât pentru a respira, prin ceafă pentru a comunica cu mama, iar prin ombilic pentru a se hrăni din placenta.

În timpul zilei, mama hrănește copilul fizic prin alimente, iar noaptea, spiritul se hrănește cu energie din acel plan de rezonanță corespunzător evoluției sale. Căci fiecare plan în parte are o densitate de informație specifică și asta explică de ce fiecare spirit se conectează la matricea de energie și informație care-i este proprie!

Pe parcursul zilei, spiritul se conectează la tată, și-l găsește oriunde ar fi pe glob, pentru a se hrăni din energia lui. Deci, tații ar trebui să fie foarte atenți ce gândesc și cum acționează pe tot parcursul sarcinii. Nu e bine să stea în locuri rău-famate, deoarece conectează automat copilul la acele energii nocive. Să țineți minte cei ce auziți acest lucru: trebuie să vă comportați ca părinți încă din momentul în care v-ați gândit să-l concepeți, pentru ca să nu ajungeți să vă întrebați după aceea de ce v-a pedepsit Dumnezeu! Nu te-a pedepsit doamnă, nu te-a pedepsit tată, plătești pentru că nu ai învățat să fi părinte înainte de a avea copilul. Să fii părinte se învață! După părerea mea acest lucru ar trebui învățat încă de la școală, analizat și discutat, pentru ca fiecare să înțeleagă că viața ta și a celor apropiați depinde de modul în care gândești.

Ajungem și la momentul propriu-zis al nașterii. Zilele trecute a fost o emisiune la televizor în care ministrul sănătății a propus ca nașterile să se facă acasă cu moașe. A ieșit mare scandal... Mare scandal! Toată lumea l-a criticat! Și părerea mea este că cea mai bună naștere e cea care se face acasă. Ministrul sănătății a fost inspirat în această idee de maniera din America unde foarte multe mame nasc acasă, mai ales cele care au mai avut o naștere și la care următoarea sarcină a decurs normal și se constată clinic că are copilul așezat în poziție normală. Cel mai bun lucru este să naști acasă, acolo, în teritoriul tău, în perimetrul familiei tale, în mijlocul vibrațiilor între care o să trăiești. În spital e alt tip de vibrație. Mediul de acolo poartă amprenta energetică a suferințelor, bolilor și necazurilor tuturor celor care au trecut pe acolo.

Când are loc nașterea, se face ieșirea prin colul uterin ca printr-un tunel de lumină. Este exact același tip de trecere ca pentru spiritul care moare jos. În momentul în care are loc expulzarea, partea spirituală se sparge în două și se duce în afară și împresoară corpul copilului sub forma unei pâlnii care-l protejează.

Dar până la acest moment, doctorii care-l ajută să se nască, obiectele înconjurătoare, constelația sub care a venit la viață, totul îl influențează. Mulți dintre cei care vin la viață își aleg din sistemul astral, conjuncția potrivită care să-i ajute să capete caracterul și trăsăturile de personalitate care-l vor ajuta să-și atingă scopul spiritual. De aceea, astrologia bine făcută științific, vine cu explicații necesare și sănătoase și ajută la autodescoperirea individuală.

Spiritul nu intră complet în corp până la vârsta de 7 ani. Comunicările spirituale spun că dacă spiritul ar intra imediat complet în corpul fizic al nou-născutului, acesta ar fi efectiv ars de densitatea energetică a acestuia. Așa că spiritul stă în mamă și în copil până la 7 ani, de la gât în jos, nu mai sus de această limită, pentru a nu-i produce perturbații.

De aceea am spus și repet indicația să nu i se dea copilului carne până la această vârstă, pentru că el nu este pregătit să lupte cu vibrațiile energetice grosiere conținute în carnea animalului sacrificat. El devine atunci hiperactiv, agitat și agresiv: țipă și bate din picior atunci când dorințele nu-i sunt îndeplinite. Carnea crește aciditatea organismului și produce reacții disproporționate.

Mă adresez părinților și bunicilor care se îngrijesc de copii: când copilul nu mănâncă, nu-l bate, omule! Nu

mănâncă pentru că e bolnav. El respinge instinctiv mâncarea pentru că el nu poate lupta și cu boala și cu digestia.

Sau o altă recomandare: o doamnă îmi relata cum fetița ei se juca cu jucăriile pe podea și dintr-odată a început să se certe pe jucării cu cineva imaginar. Îi rog pe părinții care au văzut asemenea manifestări la copii lor să nu se sperie. Copii de până în șapte ani au capacități suprasenzoriale care le permit să intre în contact cu lumea spiritelor și să comunice cu acestea. Adesea copii mici au prieteni imaginari cu care vorbesc sau se joacă și asta să nu îngrijoreze pe nimeni.

A.C.: Ați spus că intrarea spiritului în corp are loc treptat. Are legătură acest lucru cu maturizarea fiziologică?

V.P.: Desigur, mare legătură! Pe măsură ce partea fizică se consolidează, partea spirituală vine și-o urmează.

A.C.: Oare ar trebui să înțelegem din acest lucru că abia la 7 ani corpul reacționează bioenergetic la fel ca cel al adultului?

V.P.: Ba, reacționează și până atunci!

A.C.: Vreau să-mi răspundeți concret: dacă un copil de 5 ani, de exemplu, are trăiri de agresivitate sau ură, vibrațiile pe care el le emite în spațiul energetic sunt aidoma celor unui adult?

V.P. Exact la fel! Spiritul este tot în vârstă, indiferent de vârsta copilului. Ba chiar, spiritul unui copil poate fi mult mai vârstnic decât cel al unui adult, din punct de vedere evolutiv. Responsabilitatea ambelor spirite e la fel de mare!

A.C.: Spuneți că legătura între mamă și fiu sau fiică se desface la 24 de ani. Fiți mai explicit: la ce fel de legătură vă referiți? Mama și copilul sunt legați la nivel energetic până la această vârstă, acest lucru însemnând că gândurile, faptele și cuvintele unuia îl influențează și pe celălalt. Unii spun a acest lucru se datorează transmisiei telepatice. Nu e nicio telepatie aici, ci legătură energetică pură! La 24 de ani acest cordon energetic se taie și abia

atunci copilul se desprinde cu adevărat și e de sine stătător.

A.C.: Deci nu greșim dacă spunem că adevărata maturitate se desăvârșește în jurul vârstei de 24 de ani.

V.P.: Deloc! mai e și cazul copiilor mămoși, care stau pe lângă fustele mamei toată viața. Nu e bine. Părinții trebuie să-și arunce copii în focul vieții, pentru ca să dobândească evoluția.

A.C.: Vă rog să fiți mai specific de atât și să ne spuneți care sunt atribuțiile unei mame?

V.P.: Înainte de exercitarea oricărui drept al ei în calitate de femeie, mama trebuie să fie mamă! Până la 23 - 24 de ani mama trebuie să fie în preajma copilului și să vegheze asupra lui. Mamele care se dedică exclusiv carierei sau au funcții importante care le determină să semneze sentințe, condamnări sau executări își fac sieși rău pentru viețile viitoare, dar și copilului lor. Mamelor, priviți în natură! O cățelușă, sau chiar o cloșcă se sacrifică, fiind gata să se arunce în fața uliului pentru a-și salva puii. Capacitatea de autosacrificiu a mamelor pentru copii lor este imensă, dar uneori e înțeleasă greșit. Sunt mame care spun că sunt gata să moară pentru copilul lor dacă trebuie! Nici să nu te mai gândești la asta mamă, pentru că oricât ai muri tu în locul lui, nu poți trăi programul pe care copilul trebuie să-l ducă la îndeplinire! Dacă copilul trebuie să moară, nu te mai chinui, pentru că așa cum am arătat și cum trebuie să învățăm, nu există moarte. Ceea ce numim noi moarte este doar un proces biologic. Trupul lasă aici carcasa lui materială, dar spiritul e nemuritor. El pleacă acolo unde îi e locul, după ce și-a îndeplinit menirea.

A.C.: Dar domnule Popa, dacă legătura între mamă și copil este atât de puternică, cum va trece vreodată mama peste șocul și durerea despărțirii de copilul ei?

V.P.: Este o întrebare justă, legitimă, dar să nu te superi pe ce-ți spun eu acum. Copilul nu e al tău decât în ceea ce privește partea fizică prin care i-ai dat viață. El ți-a fost de fapt împrumutat. Menirea ta a fost să îl conduci

prin viață cât te-ai priceput mai bine. La nivelul de evoluție actual este greu să admitem acest lucru. Iar dacă se întâmplă să-ți petreci copilul la groapă deși e împotriva legilor firii, atunci ar trebui să te întrebi care e lecția ta de viață și a lui. De fapt, noi ar trebui să plângem momentul venirii noastre la viață, pentru că atunci încep adevăratele chinuri. Moartea de fapt e jos și nașterea sus. Este un perpetuum firesc care se desfășoară în conformitate cu Legile Creației. Aceste legi guvernează planeta pe care trăim și eu sunt dator să caut să le înțeleg și să le accept. Dacă se întâmplă ca moartea copilului să survină când mama e încă în viață, ea ar trebui să se roage să facă parte din același plan spiritual cu copilul ei pentru a se întâlni.

A.C.: Și dacă nu sunt spirite învecinate în ale evoluției?

V.P.: Dacă unul dintre ei este mai evoluat atunci cel mai evoluat îl vede pe cel așezat într-un plan inferior. Invers însă nu e cu puțință. Asta spun comunicările spirituale. Am să mai spun un lucru care nu va plăcea. Unele mame își plâng copilul din interes. Ascultați expresiile din bocete, care spun „stâlpul bătrâneților”, sau „toiagul bătrâneților mele”. La fel se întâmplă și cu cei în vârstă. Dacă ei mai sunt încă în putere, copiii lor se gândesc că le-ar mai fi de folos, ajutându-i la treburile casnice, sau la creșterea copiilor. Dar dacă părintele e bolnav de-l întorci cu cearșaful atunci spun: „de l-ar ierta Dumnezeu!”. Dar în sinea lui se gândește de l-ar ierta Dumnezeu pe el, pentru ca să nu mai sufere, îngrijindu-și părintele. Dar aceasta este regula! Rostul suferinței n-o căuta în alte legi decât Legea Divină, care spune că trebuie să reechilibrezi, să repari ceea ce ai rupt, ai stricat. Nu fugi de programul tău, căci nu poți scăpa de el orice-ai face!

A.C.: O probă extraordinară a reîncarnării mi se pare a fi memoria. Recursul la cunoștințele anterioare revenirii la viață...

V.P.: Da un pictor, un sculptor, un geniu. dacă te uiți în arborele lui genealogic, nu găsești pe nimeni cu

asemenea însușiri.de unde are el această dăruire?

A.C.: „Dexteritatea, instinctele, par să fie din aceeași categorie, a lucrurilor mai demult învățate. Credeți că instinctele sunt probe ale teoriei reîntropării?

V.P.: Da. Dacă între noi ar fi niște preoți nefixiști... adică oameni care au terminat o facultate, care au studiat. și ar fi gata să abordeze și din perspectiva științei fenomenul acesta, am putea produce o abordare vastă.

A.C.: Să recapitulăm: de ce divinitatea vrea ca noi să uităm ceea ce știam din altă viață?

V.P.: A ține minte ce-ai făcut în viața anterioară ar fi în detrimentul vieții tale

5 5 5

actuale, mai ales în situațiile de ratare, sau când ai avut manifestări criminale, ți-ai omorât tatăl sau mama, dar în această viață ești lângă ei pentru a-ți răscumpăra fapta „nu ți-ai dori să trăiești cu o asemenea povară. Din acest motiv Legea e fermă. Nici visele nu le mai ții minte!

A.C.: De câte ori ar fi nevoie, în medie să se încarneze un spirit pentru a-și încheia ciclul de evoluție

aici, pe Pământ?

V.P.: De câte ori e nevoie! Din comunicări se știe că în medie, pentru revenirea la o nouă viață ar trebui să treacă aproximativ 200 de ani, dar, în ultima vreme înțeleg că procesul e mai rapid, pentru a se accelera procesul de acumulare al locuitorilor planetei Pământ. Spiritele cu un grad înalt de evoluție vin la viață mult mai rar, deoarece procesul de acumulare la nivelul lumilor angelice este extraordinar de vast. La revenirea la viață ei sunt ființe excepționale, cu un grad de manifestare, genii sau iluminați.

A.C.: Când se încheie un ciclu evolutiv?

V.P.: Un ciclu evolutiv pe o planetă se încheie atunci când s-a acumulat gradul de cunoaștere de pe planeta respectivă. Apoi se pleacă de pe acea planetă „în corpore” pe o alta, cu un grad superior de evoluție. Unii se întrebă de unde sunt atât de multe spirite pe această planetă, pentru că sunt miliarde. Miliarde sunt jos și miliarde sunt sus... ei vin în corpore pe această planetă... după ce și-au făcut studiul sus ca spirit, se integrează apoi în materie, pentru a învăța și lecția acestei planete dar și pentru a materializa ceea ce el însuși a învățat ca spirit. A.C.: Mărturii puternice, foarte greu de contrazis ale teoriei reîntrupării sunt constituite de experiențele celebre ale unor magnetizatori celebri. Se fac regresii în trecut: spre tinerețe, adolescență, faza infantilă. viața uterină. persoana hipnotizată și-a amintit nu doar experiențele trecutului, dar interesant, când a ajuns în stadiul de copil a folosit vocea de copil. Pacientul, aflat în stare de hipnoză indusă, este condus regresiv până dincolo de momentul nașterii, în viața intrauterină, iar apoi în existențele anterioară concepției. Pacienții relatează vieți anterioare, iar cele relatate pot fi și au fost verificate mai apoi și s-au dovedit reale. Ceea ce este demn de reținut este faptul că astăzi, în cabinetele specializate din străinătate regresia hipnotică se folosește frecvent ca metodă de tratament și de vindecare a unor traume străvechi, poate chiar traume pe care la aduci cu tine din viețile trecute.

V.P.: Adevărat!

A.C.: Totuși, să încercăm o ipoteză de lucru. Să spunem că hipnotizatorul induce o stare de conștiință modificată, pe parcursul căreia poate manipula relatările pacienților.

V.P.: Adriana, înțeleg unde bați! Vreau să te întreb, cu ce mi-e mie în detriment dacă accept ideea revenirii la viață?

A.C.: N-aș vedea-o neapărat ca pe un detriment... decât dacă găsim ideea de suferință ca pe un dezavantaj.

V.P.: Dar numai suferința permite purificarea și maturizarea sufletului! În isihasm, în yoga, asceții lucrează foarte mult cu ei înșiși se îndepărtează de lume. există călugări care ajung într-o fază de înaltă manifestare cum e părintele Cleopa sau alții, care sunt mari lumini. Poate mă întrebi, de ce ne-am dus și am preluat de afară metode. Pentru că reprezentanții ortodoxiei nu acceptă ideea, cum au făcut călugării și o serie întreagă de inițiați care au intrat în legături profunde cu divinitatea și au emis idei, comportamente, asane, moduri de gândire, meditația. Cei care se află în situații grele, cumplite, de boală sau suferință sufletească și aplică unele dintre aceste îndrumări, adoptă și filosofia care a dat naștere acelei idei. Am avut o discuție care s-a purtat între reprezentanții bisericii și cei ai sistemului yoga, și am pus o temă reprezentanților bisericii: hai să facem prin isihasm o yogă românească! Eu m-am dus să fur idei de la americani, și m-am trezit că ei veneau în jurul meu și mă-ntrebau. La aceeași întâlnire s-a pus și problema tinerilor, care nu vor să îmbrățișeze mai mulți, ideea de a fi preoți. Sau, întrebarea care se pune de fapt, este următoarea: cei care devin astăzi preoți sunt ei oameni de calitate? Personal, aș face pentru preoți o școală de călugări, în care să fie inițiat ce misiune are ca preot, după ce a făcut școala de călugărie. Să intre în călugărie și să fie supus caznelor și tuturor probelor specifice. Cine s-a evidențiat cu adevărat, indiferent câți sunt, 3 - 4, abia aceștia să fie cu adevărat reprezentanți spirituali. Același lucru l-aș propune și

pentru medici... dacă mă duc la medicină fără să am chemare, fără să am har... atunci mă întorc cu spatele la problemă! Am văzut la televizor situația dramatică a Salvării. Arătau niște salvări găurite, vai de capul lor. Eu n-aș face decât un singur lucru: aș face o comisie, aș constata realitatea întocmai, și a doua zi m-aș duce la ministru, căruia i-aș cere să fie medic pe respectiva salvare, și să doarmă în paturile bolnavilor. Așa trebuie să gândim!

Chiar aseară a venit o doamnă care mi-a relatat cum a născut în maternitate. M-am îngrozit! Am fost îngrozit! I-am spus: „Fetițo, mai bine nu te duceai să naști acolo! mai bine nășteai acasă!”. „Păi, cine să taie cordonul ombilical?”, „Soțul tău, sau chiar tu!”. De-asta venise la mine! Avea copilul plin de bube! Stătuse șapte zile cu același cearșaf murdar, plin de sânge, de te-ngrozești! Când vom corecta aceste lucruri? Când vom fi convinși că totul, de la gest, privire, vorbă, faptă, totul se computerizează, se înregistrează și după ce plec din viață, mântâlnesc cu mine! Cine va reuși să instaureze științific, în mod repetat această idee în capul oamenilor, va câștiga omenirea!

A.C.: Spuneți despre călugării zen că sunt mai deschiși lucrurilor transmise de sus. De ce credeți că Tibetul este un laborator spiritual ai permisiv unor experiențe spirituale, mai mult decât orice altă zonă geografică.

V.P.: Explicația este simplă. Cei care vin la reîntrupare și vor să învețe multe pe Pământ se duc în Tibet. Tibetul este unul dintre locurile geografice cele mai pline de mister, unde sunt deținute mari secrete cu privire la evoluție și la misiunea omului pe Pământ! Acolo se duc înalte entități de o înaltă evoluție pentru că acolo li se creează condițiile potrivite. Călugării aceștia trec prin cazne cumplite cu corpul fizic pentru a putea să-și demonstreze tăria spirituală. În viitor, preotul adevărat nu va mai sluji ca urmare a pregătirii profesionale, ci va servi datorită pregătirii lui spirituale, căci el vine special pentru îndeplinirea acestei misiuni, și va trăi, accentuez această idee, va trăi din câștigul realizat din altă muncă. El trebuie să fie un desăvârșit propagator al ideii științificespirituale. Dar dacă preoții ar fi convinși că de la gând, privire, gest, vorbă, faptă, totul se înregistrează, nu ar mai face așa ceva!

Misiunea noastră este să unim oamenii de știință cu reprezentanții bisericii cinstiți științific și să dovedim științific, slujindu-ne de nivelul tehnologic contemporan, ceea ce ni se spune și arată de sus. Din comunicări suntem informați că printre spiritele trimise la viață există entități cu o bogată acumulare științifică, capabile să creeze aparate cu ajutorul cărora, lumea spiritelor să poată fi vizualizată. În lumea noastră fizică ei devin cercetători, inventatori, oameni de știință, inspirați. Acum suntem în pragul unei asemenea izbânzi. Ceea ce facem noi astăzi este o îndrăzneală, pentru acest început de eră.

A.C.: Biblia spune că la început a fost „cuvântul”. El este vehiculul care poartă în conținutul lui un miez de gând, de idee. Vorbiți-ne despre forța pe care o are ideea, care e o cantă energetică, luminoasă, vibratorie. Ce se întâmplă în spațiul energetic atunci când o idee este lansată, emisă?

V.P.: În primul rând e gândul. Gândul este egal forță. De la gând, privire, gest, vorbă, faptă, totul se înregistrează, se computerizează, iar când pleci din viață tentâlnești cu tine. Dintre toate cel mai puternic e gândul. Pentru că se înregistrează în spațiul energetic și apoi rodește în idee. Ideea circulă ca o undă radio e captată de creierele noastre care-și întind antenele în spațiu. De exemplu, legile Boyle-Marriot, a fost la început o idee care a circulat prin spațiu ca o undă radio. Doi indivizi diferiți, aflați la depărtare unul de celălalt, s-au ridicat și se gândeau la același lucru. Ideea a fost prinsă de ambele capete și a fost înscrisă pe hârtie și astfel au ieșit legile Boyle - Mariott. Asta se întâmplă datorită câmpurilor de rezonanță în care mii de miliarde de cuante de informație circulă liber. Ca să fiu mai explicit, încerc următoarea

analogie. Știm că la ora actuală, există un număr foarte mare de posturi de radio, care emit anumite semnale radio pe diferite frecvențe de vibrație, care există laolaltă în spațiul nostru determinat. Cu un aparat de radio atunci putem să prindem una sau alta din aceste frecvențe. Întocmai este și ființa umană. Ea poate capta din spațiul energetic tot ceea ce este capabilă, conform gradului său de evoluție, cu ajutorul rezonanței. Înțelegerea teoriei rezonanței va schimba lumea și modul nostru de a înțelege misterele creației. Exemple sunt multe. Unii spun ca aici nu se află nimic. Nu se află nimic pipăibil! Dar există forme vibratorii care circulă pe lângă noi. Pe lângă urechile noastre trec miliarde de forme vibratorii. Dar noi nu le sintetizăm și nu le putem defini, pentru că nu avem capacități biologice și spirituale suficient de educate pentru receptare.

A.C.: Vorbeam mai devreme despre aură și despre faptul că ea reflectă idei, concepții de viață, adică atât convingeri solide cât și senzații sau sentimente trecătoare. În consecință aura este un depozitar. Știm, deci că un gând rău poate produce instantaneu modificări în aură. Și dacă acest gând are o anumită repetabilitate și intensitate, produce modificări profunde în structura noastră energetică și produce dezechilibru, ceea ce e sinonim cu starea de boală. Invers, gândurile de iubire introduc în aură o culoare luminoasă și produce efecte binefăcătoare. Deci, când suntem pozitivi rezonăm cu forțele pozitive din spațiu, iar în momentul în care emitem unde negative, captăm energia spiritelor joase, grosiere, care ne agață în acțiuni nefaste. Acest lucru se numește rezonanță, un concept luat din fizică. Semnificația etimologică a cuvântului înseamnă a răsună, a vibra, a repeta un sunet sau o vibrație. Deci, rezonanța este acel proces prin care undele sau vibrațiile universale, sunt propagate de la un focar și ajung la un receptor. Asemenea receptori sunt prezenți în ființa umană și sunt capabili să producă efecte, la unii mai mult, la alții mai puțin. Și dumneavoastră utilizați expresia „planuri de rezonanță”, pentru a arăta că

fiecare om are afinități cu un anumit plan vibrațional, mai grosier sau mai subtil, în funcția de gradul evoluției sale.

V.P.: E adevărat. Spațiul este populat cu felurite entități și noi suntem influențați de acele entități cu care avem ceva în comun.

5 5 5

A.C.: Ați putea fi puțin mai specific?

V.P.: Desigur, să luăm exemplu cuiva care are un viciu: în momentul în care un individ fumează, o parte din țigări le fumează pentru entitatea din spațiul roșu. Aceste entități inferioare, odată pătrunse în localurile rău-famate stau acolo și te îndemnă să faci rău. Acolo e promiscuitate. Când există atâta toleranță în privința viciilor, între partea fizică și partea psihică apare o ruptură. Spiritul nu mai vrea să stea într-un corp promiscuu și atunci caută să evadeze. În timpul acesta o entitate alcoolică, ia locul spiritului proprietar și locuiește în corpul golit de spirit, hrănindu-și pofta cu alcool. Mă exprim astfel, pe jumătate metaforic, pentru a mă face mai bine înțeles.

A.C.: Ce este visul conform teoriei reîntrupării? Psihanaliza explică faptul că visul survine ca urmare a imaginilor condensate, aglomerate pe care psihicul le înregistrează în decursul activității diurne. Aceste imagini se infiltrează apoi în zona inconștientului, și reapare la suprafață într-o formă numită vis. Dacă mai multe persoane încearcă să descifreze un vis fiecare va vedea acolo alt lucru.

Asta poate și pentru că visele au o mare încărcătură simbolică. Teoriile esoterice dau visului alte dimensiuni.

V.P.: Teoria reîntrupării spune următorul lucru: Spiritul care ne animă corpul în timpul nopții iese afară din corp pentru a se reîncărca cu energia necesară începerii unei noi zile. În timpul nopții se declanșează și se produc procese de vindecare, deoarece partea spirituală se duce în planul corespunzător evoluției sale, își ia fluid vital de acolo și împreună cu medicii spațiali, refac partea energetică, care la rândul ei refacă partea fizică. Pentru că boala, țineți minte, oameni buni, boala se instalează în

plan energetic cu foarte mult timp înainte. Spre exemplu un cancer, începe cu 8 ani înainte de manifestare, iar sarcomul cu 11 - 13 ani. Nu există mai multe tipuri de cancer, ci un sigur fel: o infecție peste limita de toleranță sau sub limita de toleranță în anumite zone ale corpului, în așa fel încât în urma unei lovituri, a unei traume, a unui dezechilibru în zonă, acolo să se acumuleze o cantitate de toxine mai mare, care nu mai poate fi controlată, drenată, de sistemul energetic de redresare, și acolo începe o dezvoltare haotică pe care noi o numim cancer. Deci, cancerul este o acumulare de toxine într-un anumit organ și care au rupt echilibrul energetic al zonei respective.

A.C.: Iar visul?

V.P.: Visul este o peregrinare a spiritului în timpul nopții, în anumite zone, dar nu ți se dă voie să le ții minte. Și cu toate acestea, există vise premonitorii pe care le au anumite persoane, care sunt conduse și cărora li se arată evenimente ce vor avea loc într-o perioadă apropiată. Sunt unii dintre noi care sunt preluați de entități din spațiu care le desfășoară în fața ochilor, ca într-un film panoramic,

evenimente ce vor avea loc într-un timp ulterior.

Cei care au o misiune importantă pe acest Pământ primesc diverse îndrumări de la entități evolute aflate în plan ceresc tocmai pe această cale. Trebuie să tinzi cu adevărat spre Dumnezeu și să ai o viață curată ca să ai privilegiul unor vise revelatoare. Ele chiar așa au fost numite, „revelații”, și multe dintre ele sunt consemnate în cărțile biblice, având o încărcătură de mister și o acuratețe ieșită din comun. Iată, fapte prezise sute sau mii de ani înainte sunt trăite astăzi de noi până la detaliu.

...La unii!... La alții sunt vise lipsite de orice noimă, care n-au niciun conținut. Sunt probabil expresiile unor frământări interioare care caută o cale de ieșire. În urma unor asemenea vise ne putem trezi dimineața cu răspunsul la problema noastră. Bănuiesc că asta s-a întâmplat tuturor.

Visele grele sunt date de îngurgitarea unei cantități prea mari de alimente seara. Omul se culcă cu stomacul greu, digestia se face lent și apar vise crâncene, cu gemete, cu diferite manifestări, determinate de entități inferioare. A.C.: D-le Popa sunteți celebru în primul rând datorită vindecărilor miraculoase. La dvs. vin oameni cu boli grave și foarte grave. Încercați să faceți o categorisire a tipurilor de boli, însoțită de cauzele fundamentale care le determină.

V.P.: Vreau să vă spun următorul lucru. Eu nu vindec! Eu sunt constatat, inițiator și îndrumător. Eu constat, pe o cale încă necunoscută, inițiez și îndrum. Ceea ce tu îmi spui prin contactul pe care îl am, dând mâna cu tine, este, de fapt, ceea ce tu ai voie să îmi spui despre tine. Eu nu caut să vindec. A vindeca pe cineva înseamnă a lua asupra ta o formă karmică.

Către mine vin două categorii de indivizi: autoaccidentații și autoprogramații. Ce înseamnă „autoaccidentat”? Cel care datorită necunoașterii, încăpățănării sau prostiei, mai pe românește fie spus, prin liberul arbitru, deviază de la legea de nutriție și comportament moral spiritual. Apare boala. Vine la mine și

eu îi spun ce trebuie să facă. Fiind autoaccidentat face mai mult decât îi spun eu și iese din prăpastie.

A doua categorie este constituită din cei care, atunci când vin la viață își iau în program și bolile. Aceste boli sunt autoprogramate. Trebuie să le trăim, și prin suferința pe care ne-o dăruiesc ele ne învață să greșim mai puțin. Și în situația asta nu poate nimeni interveni în programul tău. Cine încearcă să ia din programul tău e vai de capul lui.

Deci, dimineța, înainte de a veni în contact cu oamenii spun următoarea rugăciune: „Doamne, ajută-mă să-i ajut pe toți cei care au dreptul să fie ajutați! Căci Tu ești unicul Creator și unicul Salvator! Amin!”. Deci eu nu pot să-i ajut și nu intru să-i ajut, decât pe cel care are voie. Cel ce vine și mi se dă voie să intervin în procesul lui de vindecare, vine cu următoarea condiție: să aducă un certificat de la medic, din care să rezulte că are afecțiunea X, nu se poate trata afecțiunea respectivă cu ajutorul medicinei alopate, și i se recomanda tratament naturist. Vine cu acest act și cu două fotografii. Periodic mă mai uit la câte o fotografie și mai târziu mă trezesc cu omul la ușă, ca și când l-aș fi chemat. Nu l-am chemat! Eu doar m-am uitat la fotografie ca să văd cum se mai simte și el percepe acest lucru telepatic.

ÎNTOARCE-TE LA NATURĂ: VIRTUȚILE TERAPIEI NATURISTE

DESPRE HRANA SĂNĂTOASĂ INTRODUCERE

Deși înaintează în cunoaștere iar această cunoaștere doboară rând pe rând necunoscutele din mediul exterior lui, cercetarea științifică își are limitele ei în a ține pasul cu bolile tot mai grave care există deja sau se prefigurează a face parte din agenda clinică a omenirii.

Știința constată apariția unor virusuri noi, tot mai rezistente, imunitatea corpului omenesc scade, a crescut numărul persoanelor care suferă de boli degenerative și de cancer. Cercetarea științifică incriminează printre factori:

obiceiurile alimentare nesănătoase, apariția hranei intens procesate și conservate, poluarea accentuată, stresul sub toate aspectele lui etc.

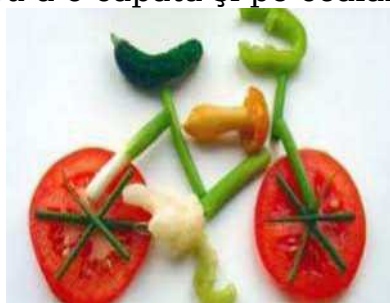
Omul este ceea ce gândește. Și fără îndoială este ceea ce mănâncă. Astăzi plătim un tribut greu alegerilor noastre care au la baza satisfacerea gustului.

Fiecare alegere alimentară străină esenței noastre ne îndepărtează de natură și ne complică sistemul gustativ în așa fel încât avem nevoie de gusturi din ce în ce mai intense. Coloranții, conservanții, adăugarea produselor de sinteză, publicitatea dementă și fără conținut dovedit științific a acestui tip de alimente instalează în omul contemporan automatisme ce-i pot deveni fatale.

Interesant lucru că, oamenii admit mai degrabă că mașina pe care o conduc are nevoie de un combustibil de cea mai bună calitate decât că mașina umană care sunt are nevoie de cea mai bună hrană care să le furnizeze cel mai pur tip de energie, rezervor al sănătății și echilibrului.

Pentru a-și depăși condiția de simplu manipulat al unei societăți de consum care acționează fără rușine, omul contemporan are nevoie de inteligență și îndrumare.

Pornim de la convingere că una dintre aceste prețioase facultăți se află deja în dumneavoastră. Folosiți-o pentru a o căpăta și pe cealaltă!

Terapia naturista, unda de soc pentru organismul bolnav Adriana Caranfil: Una dintre terapiile șoc pe care le folosiți este terapia naturistă. Ce rol are ea în viața celui care dorește să se însănătoșească? Care sunt argumentele pentru care n-ar trebui să obosim niciodată în a îndemna oamenii să înlocuiască carnea cu alimentele vegetale?

Valeriu Popa: În primul rând se spune că omul e carnivor. Nu e așa. E frugivor. Tractul digestiv și dantura îl trădează a îi frugivor. Prin urmare el trebuie să mănânce fructe și semințe. Cei care argumentează că omul e carnivor, fac propagandă unor indivizi care cresc animale și vor să le comercializeze. În India, de pildă, vaca nu se taie, e considerată animal sfânt. Cine a creat măcelăriile? Noi! Ce-ți aduce carnea în plus? Proteină, zice medicina. Dar te întreb eu domnule doctor, din ce-a făcut animalul proteina, în afară de semințe, paie și diferite ierburi? Gândește-te la asta! De ce să bag eu un aliment toxic în mine și preparat pe deasupra, care are coeziunea moleculară ruptă? Dar marea gravitate o constituie faptul că, vibrația energetică a tăierii se află în totalitate în carnea animalului sacrificat. Apoi o bagi la cuptor. O faci la grătar. Acest gudron, care se agață pe carne nu poate fi prin nimic dizolvat. Nici cu acid clorhidric, nici cu acid sulfuric concentrat. Sângele le preia, le transmite prin sistem și le depune. Faci arterită sau alte boli cauzate de depunerea de deșeuri toxice. Și mai adaug un lucru de o importanță covârșitoare: această formă de carne atrage entități inferioare către tine, de care tu nu te poți elibera.

Adriana Caranfil: Individul carnivor are accente de iritabilitate, angoasă, mânie, mai frecvent?

Valeriu Popa: Bineînțeles. În Germania mai demult, carnea se afla din abundență pe masă. Poate că nu era pâine, dar carne era în cantitate mare.

De ce? Un om care mănâncă carne e mai acid, e mai războinic. În Africa unde carnea e foarte greu de tolerat, li se dă carne la cei ce lucrează în armată, din același motiv. S-au făcut și experimente cu doi cățeluși, dintre care unul i s-au dat vegetale, exact așa cum procedez eu cu acest cățeluș al meu. 90% din hrana lui este formată din grâu încolțit și alte crudități, la care adaug, din când în când, 50 de grame de carne. Și e foarte viguros și agil. Tractul lui digestiv e curat și descumamat de celuloza din grâu.

Dacă tu mănânci carne, resturile ei combinate cu

forma de mucus din tractul digestiv duc la putrefacție, apare fenomenul de constipație, toxinele pătrund în intestin, intră în sânge și te intoxică. De-acolo ești bolnav, omule! Colonul e cel care te distruge! Deși se vorbește despre lucrurile astea oamenii nu le respectă. La ușă la mine nu vine niciunul să-l învăț să nu fie bolnav! Când voi vedea un medic care mă-nvață cum să nu fiu bolnav, mă voi duce în genunchi până la el. Mulți dintre medicii care tratează sunt ei înșiși în stare de dezechilibru și de boală. Pentru că uită ce vorbesc și fac altfel.

Adriana Caranfil: Ca argument al faptului că deșeurile toxice se depun într-una pe vasele sanguine, sau în interiorul intestinelor este și faptul că după săptămâni, luni sau chiar ani întregi de dezintoxicare și de curățare a organismului, examinarea materiilor fecale scoate la iveală bucăți de carne.

care încă se mai elimină și care provin din defuncta alimentația carnată. Proteina din carne este regăsisibilă și în vegetale. Un regim vegetarian nu slăbește cu nimic forța organismului și vigoarea acestuia, ci dimpotrivă! Indicați vă rugăm și sursele!

Valeriu Popa: S-ar părea că pe Pământ există aproximativ 1 miliard de oameni care nu consumă carne, ci fructe și semințe. Ce fel de semințe? Dintre cele mai diverse. Cele mai bune semințe sunt cele din dovleac. Proteina din dovleac este una dintre cele mai hrănitoare.

Dar să fie crudă! Gândiți-vă că ea are nu mai puțin de 5 pelicule care o protejează până să se ajungă la miez. Această protecție îi asigură starea de echilibru, perfectul raport între yin și yang, ceea ce o face atât de completă. Pe de altă parte proteinele ei sunt foarte ușor asimilabile de către organism. Este minunată dacă se combină cu grâu încolțit și stafide pentru cei ce doresc diversificare.

Nucile se consumă neapărat curățate de pojghiță, deoarece pelicula cu care sunt învelite dă dureri de stomac, de bilă și cade greu. Dacă vreți să mâncați nuci proaspete iarna, când, după cum se știe pojghița este întărită și uscată, procedați astfel: țineți-le 8 - 10 zile în apă și

apoi curățați-le de coajă și apoi veți vedea că se depilează foarte ușor pojghița respectivă! Îndepărtarea ei este obligatorie deoarece și aceasta conține cianură de potasiu. Atenție: nucile, semințele de dovleac, cele de floarea - soarelui își pierd proprietățile dacă sunt coapte. Dacă le distrugi enzimele, mănânci hrană moartă. Dacă n-ar mânca crudități, omul ar muri imediat!

Bolile grave se tratează exclusiv cu crudități

Pentru bolile grave eu recomand un regim strict, bazat pe crudități, dar care să respecte întocmai indicațiile făcute. Alimentele se consumă întocmai cum sunt recomandate, germinate sau înmuiate, și strict în cantitatea recomandată.

evenind la alimentația omului sănătos: vara trebuie să consumăm legumele de suprafață, iar iarna rădăcinoasele și leguminoasele. Fasolea, înainte de a fi consumată trebuie pusă la înmuiat, până când i se descojesc piețele. Se mănâncă numai miezul. Recomand din toată inima ca din alimentația zilnică să facă parte grâul încolțit, care prin procesul de încolțire își crește potențialul energetic al elementelor ce-l compun de 10 - 20 de ori. El conține fosfor și calciu, magneziu și diferiți hormoni vegetali, care-l fac o minune vie. În acest proces el își consumă amidonul care este patul germinativ pentru bob și îl distruge. Când mâncăm făină albă ne otrăvim pentru că lipsește celuloza. Mai nou, occidentul încearcă să recupereze acest deficit și pe piață a început să se găsească făina integrală, ba chiar amestecată cu semințe și tărațe. La noi, 99% din pâine este albă. Această pâine care conține substanțe devalorizate care-i conferă volum distrug organismul.

Să nu-ți lipsească grâul încolțit și tărâțele. Fă asta

A

cât poți de des că pentru tine o faci! În alimentație noi trebuie să avem 99% fibră, care să descuameze depunerile de pe tractul digestiv. Depunerea lor pe tractul digestiv, se adună strat cu strat. Iată, am în această sticlă, în formol, depuneri de acest tip, care s-au eliberat în urma postului dur... observă aceste descuamări impresionante de 50 - 59 de centimetri. Aceste straturi, devin în timp compacte și rigide și produc încetinirea mișcărilor peristaltice intestinale. Treptat stomacul se strânge și funcționează din ce în ce mai prost. Tractul are o structură puternic cutată. Dacă nu bei suficientă apă și nu mănânci destule tărâțe, puțin apă se reține și te constipi. Bolul alimentar nu mai este înaintat spre eliminare și faci constipație. O constipație cronică poate duce la cancer. Faci hemoroizi, anus contra naturii. Și atunci ce-ai făcut omule? Ți-ai distrus o parte din organismul tău care trebuia să lucreze în perfecte condiții. Cine e vinovat? Tu! De ce ești vinovat? Pentru că n-ai cerut nicio îndrumare de la doctor, care să te învețe să fii sănătos. Faceți conferințe cu oamenii, domnilor doctori și învățați-ii să devină sănătoși! Când cineva se duce la Medicină se gândește că e o meserie bănoasă! Oh, ce afirmație urâtă! Eu am doi băieți. Cel mai mic vine într-o zi acasă, și-l întreb: „Tu ce-ai vrea să te faci în această viață?”, „Doctor!”, „De ce?”, „E o meserie bănoasă!”...N-a apucat să termine și i-am dat o palmă peste gură de l-a podidit sângele! „Ține minte: atâta timp cât gândești așa, mai bine mori, decât să fii așa un doctor”. Dacă ai gândit doctore, că meseria asta se face pentru bani, ești un

criminal. Întâi, gândește-te că ești un apostol. Mai întâi învață omul ce să facă ca să nu ajungă la tine. La fel și cu preotul! Părinte nu aștepta să vină

la dumneata individul să ceară iertare pentru păcate! Învață-l cum să le evite. Atunci îți faci meseria de preot.

Am fost în Africa. Acolo preotul este și duhovnic și vraci. Am asistat la vindecările făcute de ei. Albii nu erau admiși, dar printr-o împrejurare mi s-a dat voie să particip. Am avut mare noroc să văd cum face un vraci vindecarea. Auzind că mă ocup de asta mi-a dat voie să asist după ce i-am diagnosticat bolile. La un moment dat, pe un pat împletit din liane a fost adus un individ. Am pus mâna pe el și l-am diagnosticat ca având o intoxicație cu pește afumat. Ceilalți mi-au confirmat că așa este. „Da, a mâncat pește afumat!” Am stat pe o bucată de lemn și am asistat la

tratament. În primul rând i-a dat un ceai amar să bea. Au început doi oameni să-l învârtă până a eliminat tot ce avea în stomac.

Adriana Caranfil: Deci i-au creat o stare de vertij.

Valeriu Popa: O stare de vertij... și prin centrifugare a scos tot ce avea în stomac. După aceea i-au dat un alt ceai și i-au provocat o diaree puternică. Adriana Caranfil: Instantanee?

Valeriu Popa: Instantanee! La 10 minute după ceai. Și apoi, deasupra persoanei vătămate au început să facă o incantație AUM. AUM.de mi s-a făcut tot părul pe mine țepi, din cauza vibrațiilor. Vibrațiile aveau o tonalitate cam ca acelea folosite în incantațiile ortodoxe. Cam asta era coloratura. Deci, aceste vibrații care impregnau corpul, făceau ca această energie perturbată să se reechilibreze. Stupoare. Inițial, când am pus mâna pe el avea 40 grade. Ardea. După tratament i s-a făcut o respirație puternică. La 2 ore după asta, l-au ridicat în picioare și i-au dat cu o plantă la subsuori numită limba-babei, o frunză foarte aspră, care i-au produs niște urzicături ce au început să sângereze. Sângele curs s-a adunat pe lianele pe care stătea într-o moviliță. La început sângele era închis la culoare apoi a devenit roz. Era limfă. Apoi vraciul a venit cu o frunză cu care a dat peste zgârieturi. Imediat sângele s-a oprit și cicatrizarea a început să se facă chiar sub ochii noștri. Ce se-ntâmplase, oare? Eu sunt om de știință. Așa că am intrat în „de ce”? Mi-am amintit că la noi, când un

animal era bolnav, s-a umflat pentru că a mâncat prea multă lucernă. Ce face atunci stăpânul animalului? Ori folosește o metodă de a evacua gazele, ori face o tăietură în abdomen și scoate alimentele care au produs inflamarea respectivă, sau îi taie urechea și-l bate cu un băț, până produce sângerarea. De unde știa omul să procedeze așa? Știe, pentru că altă dată a trăit în natură! Natura este prietenul adevărat! Asta e recomandarea pe care ți-o fac: întoarce-te la natură, pentru că în ea sunt toate adevărurile! Adriana Caranfil: Vorbiți-ne despre ceea ce în terapia naturistă se numește „moarte albă”, cu această expresie fiind denumit zahărul, acest ucigaș al lumii contemporane. Ce este și cu ce trebuie înlocuit?

Valeriu Popa: Zahărul, în afară de gustul său dulce, nu are nimic bun. Zahărul a plecat de la forma inițială, aceea de rădăcină benefică, dar a fost trecută printr-un sistem de torturare până la cristalizare. Dacă vreți să mâncați zahăr, luați-l pe cel de trestie, brun, căci cel rafinat e moarte albă.

h *

La început se spunea: Dați copiilor dulce! Dar dacă vrei să ai un copil sănătos folosește miere cu fagure. Iar copilului nu-i da carne până la 7 ani, dacă vrei să fie sănătos. Abia la 7 ani spiritul e intrat deplin în corpul copiilor. Până la șapte ani, spiritul copilului pendulează între cele două lumi, între lumea spirituală și cea materială. Spiritului proaspăt încarnat îi trebuie această perioadă de șapte ani pentru a se adapta complet la lumea

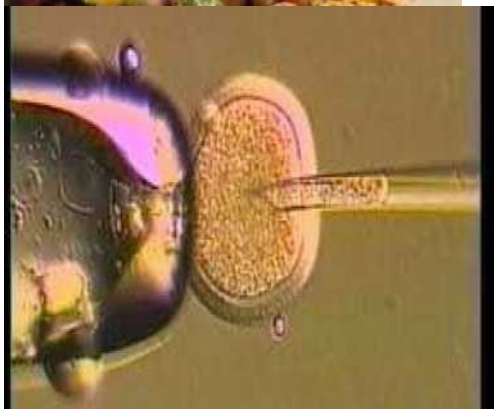
pământeană și la durițările acesteia. Amintiri îl mai străbat în toată această perioadă despre lumea din care ea venit. Spui că e prea mic copilul și nu știe. Dar el știe! Până aproape de șapte ani însă, uită complet lumea din care a venit. După această vârstă poți să-i dai copilului, în mod excepțional și alimente a căror formă de prezentare e înnebunitoare. Nu-i da copilului cartofi prăjiți de la fast-food, pentru că prăjeala pe care i-o dai copilului nu poate fi digerată de acidul clorhidric din stomacul unui copil de această vârstă, care să rupă coeziunea moleculară a gudronului ars, și-l omori!

Adriana Caranfil: Ce părere aveți despre mâncărurile încălzite, reîncălzite, rafinate, ca și cele care au exces de condimente?

Valeriu Popa: Frigiderul. Una dintre cele mai negative descoperiri este frigiderul! Demult, părinții noștri găteau la prânz și mâncau imediat, mâncarea proaspăt gătită. Mâncau proaspăt, iar pâinea era făcută la țest. Ce câștigi băgând mâncarea în frigider? Tot ce bagi în frigider, până la - 18 grade, începe să putrezească. La - 18 grade, trece în faza cealaltă. Un măr înghețat, este echivalent ca structură cu un măr copt. Și în unul și în celălalt, s-a rupt coeziunea moleculară. Dacă ai ținut mâncarea în frigider, dacă o reîncălzești, reactivezi procesul de putrefacție. Încălzită, reîncălzită, e otravă curată. Nu mânca chiftele, tocătură, mici, că mănânci mâncăruri moarte! Cei care pregătești asemenea alimente sunteți criminali! Dacă ești carnivor, mănâncă carnea la prânz, cu zarzavaturi, fără pâine, paste sau cartofi. Lasă-le pe acestea pentru seară. Așa este cel mai bine, pentru că carnea se digeră mai bine împreună cu legumele. Iarna când ai varză murată, mănânc-o și poți să pârai și o ceapă crudă!

Noi trăim într-o climă temperată. A mânca legumele și fructele specifice acestei zone e sănătate curată. Fiecare zonă a globului are acele legume, fructe sau semințe în stare să asigure echilibrul energetic și starea de sănătate pentru populația din zona respectivă. Dacă vrei să consumi

fructe exotice, o dată pe săptămână, o portocală, o banană, fă-o! Dar nu renunța la fructele tale, mere, pere, prune, uscate, nu afumate. Conservele sunt la fel. Să nu mai facem conserve că-s otravă! Suferința pe care v-o produceți e o boală indusă prin liberul arbitru, prin alegerea unor comportamente greșite.

Enzimele, cărămizile vieții o discuție aparte vreau să fac despre enzime. Multă vreme nu s-a prea știut ce este cu aceste enzime, pe care eu le consider cărămizile vieții, având un rol plastic pe care nici cu gândul nu-l putem gândi. S-a vorbit mai multe despre vitamine, minerale, dar despre enzime mai puțin. Enzimele sunt niște fermenți biochimici să le spun așa, fără de care reacțiile chimice din interiorul celulei nu se pot desfășura. Nici nu vă puteți imagina ce contribuție au aceste fărâme invizibile în procesele de vindecare, autovindecare și de supraviețuire în general! Ceea ce nu știe omul este faptul că el nu poate

crea prin procedee de sinteză ceea ce natura a creat în mod natural, și anume aceste enzime. Producerea enzimelor este posibilă în corpul nostru numai dacă acesta e sănătos. Când noi mâncăm hrană gătită, procesată sau mai știu eu cum, dar altfel decât a lăsat natura, introducem în noi moarte. Enzimele sunt acele particule infinitezimale în prezența cărora este posibilă repararea celulei afectate, lupta cu infecțiile. Enzimele se găsesc în alimentele proaspete, crescute sănătos, fără sol modificat sau îmbunătățit chimic. Ele se găsesc și în alimentele fermentate, cum e drojdia de bere cu efecte terapeutice extraordinare sau în legumele încolțite, care au o valoare enzimatică inestimabilă cum ar fi ovăzul, orzul sau grâul încolțit. Enzime găsim și în sucurile proaspete. Nu ai enzime în hrana ta, nu poți lupta cu boala! Nu ai enzime, faci leucemie! Când tu gătești mâncarea și apoi o mănânci, corpul trebuie să-și folosească propriile sale rezerve enzimatică pentru a digera ceea ce ai mâncat. Dar nu numai leucemia este un rezultat direct al puținătății enzimelor. De la răceli, până la sida și de la obezitate până la scleroza multiplă, totul are legătură cu absența acestor mici constructori. Pentru că dacă n-ai enzime e ca și cum ai funcționa cu o mașină la care combustibilul e de proastă calitate și mai e și amestecat cu apă. Lipsa enzimelor duce la o mai proastă prelucrare a proteinelor, grăsimilor și la o sinteză greoaie a vitaminelor. Vedeți astăzi, foarte multe femei suferă de osteoporoză. Eu am multe paciente sau chiar pacienți bărbați care suferă de o puternică demineralizare... Căci ce este osteoporoza decât o demineralizare puternică a organismului, o absență a calciului și a altor minerale importante din organism? Dar de unde să ai tu calciu, în mâncarea gătită, omule? Degeaba te hrănești bine, cu carne, dacă nu ai alimente vii care conțin fier, iod, care să ofere câmp de lucru enzimelor! Proteinele nu se vor transforma niciodată în aminoacizi fără aceste enzime dătătoare de viață. Chiar și când sunt introduse în organism în cantități mici enzimele tot au o forță colosală. Hrana vie, nepreparată, ne ține în

viață. Enzimele se distrug complet dacă fierbi mâncarea, dar și dacă o congelezi.

Adriana Caranfil: Cam câte lichide trebuie băute zilnic?

Valeriu Popa: Un om normal trebuie să consume prin mâncare și băutură, zilnic, cel puțin doi litri de lichid. Pentru că, într-un organism deshidratat, sistemul nu mai este în echilibru. Cei care mergeți la mare, nu beți apă foarte multă! mai bine mâncați 1 - 2 kilograme de mere, pentru că apa din măr e dozată și reținută în așa fel încât să asigure echilibrul organismului.

Adriana Caranfil: Dumneavoastră, domnule Popa, nu dispuneți de niciun fel de tehnologie, nici măcar de una rudimentară, care să vă ajute în diagnosticarea unui pacient. Tot ceea ce invocați dumneavoastră în radiografierea unui pacient este bioenergia. Pacientul, în loc de testele clinice clasice, are parte de o strângere de mână, un contact, care vă permite dumneavoastră să depistați bolile mai vechi sau mai noi pe care le are, precum și cea mai bună indicație terapeutică, dar și cauzele care au produs boala.

Valeriu Popa: Practic, când eu pun mâna pe un om, chiar el îmi transmite la nivel energetic ce probleme are.

Adriana Caranfil: Cum înregistrați dezechilibrele din corpul vital?

Valeriu Popa: Informația o primesc pe calea senzației,

de acru, amar, dulce, sărat sau iod.

Adriana Caranfil: Deci, la nivel gustativ.

Valeriu Popa: Da, la acest nivel. În funcție de starea gustativă îmi dau seama de organul afectat sau afectabil.

Adriana Caranfil: Cu cât timp înainte ca organul să se îmbolnăvească poate fi detectată boala?

Valeriu Popa: Fiecare boală are o vibrație specifică. Când pui mâna pe un individ el emite. Când cineva din America, mă întreabă la telefon ce boală are, îi cer să pună mâna pe o fotografie. Prin acest simplu gest eu îi spun ce are.

Adriana Caranfil: Cum reușiți lucrul acesta? O fotografie vibrează?

Valeriu Popa: Totul e vibrație... Totul e vibrație! Și acum să te întreb: cum crezi că detectează câinele polițistului. Prin ce? Prin miros! Ce e mirosul? O cantitate de vibrație ce se dezagregă dintr-un individ. Ea poartă o informație. Câinele face un contact cu vibrația ta, pe care o are înregistrată undeva. Ce e fotografie? Tot o vibrație. Pleacă din noi, impresionează pelicula fotografică, și apoi o impregnează. Tu ești acolo! Chiar dacă există un intermediar între mine și fotografie, asta nu mă împiedică în vizualizarea diagnosticului. Chiar dacă există mii de

kilometri distanță. Distanțele nu există în spațiul energetic. Prin această formă de contact eu percep amprenta energetică a persoanei. Sunt mulți care fac acest lucru în lume, nu doar eu. Impregnarea din pelicula fotografică e ceva din tine.

Dacă tu n-ai fi emis o vibrație pelicula ar fi rămas goală. Prin urmare, o copie a imaginii tale energetice a rămas acolo.

Adriana Caranfil: Au fost situații în care unele persoane au vrut să verifice pe cont propriu calitățile dumneavoastră bioenergetice. Ele v-au înfățișat fotografiile unor persoane defuncte, iar dumneavoastră ați identificat de cât timp persoana respectivă a decedat.

Valeriu Popa: Da... Am ajutat o doamnă să se vindece de o boală grea: metastază melanom malign. Medicii îi mai dăduseră o lună de viață. Și ea trăiește de 15 ani. A venit la mine cu niște fotografii și m-a rugat să-i spun ceva despre persoana fotografiată în ele. „N-are rost!”, am spus eu. „Femeia fotografiată aici e moartă”. Doamna respectivă a fost surprinsă și a plecat de la mine încredințată că, de data asta greșisem în ceea ce simțeam. Dând telefon la aceasta, rudele i-au spus că tocmai ce murise într-un accident. Atrag atenția celor care fac acest lucru pentru a mă testa, că fac un asemenea lucru în detrimentul lor. Vibrația omului care nu mai e în viață, are altă intensitate.

Adriana Caranfil: Știu că pentru truda dumneavoastră de a ajuta oamenii să se vindece nu acceptați niciun fel de recompensă.

Valeriu Popa: Eu nu primesc de la nimeni nimic. Cel ce vine la mine trebuie să aducă o chitanță de la o biserică în reconstrucție, sau care-și reface picturile, sau vreo parte a infrastructurii. Fiecare persoană dă acelei biserici cât poate. Limita și-o stabilește singur. Îi îndemn și pe preoți și pe doctori să facă la fel, să le recomande oamenilor să doneze suma pe care ar fi primit-o ei unui așezământ în nevoie. Primesc mulțumirea oamenilor care au fost scoși din groapă și asta mi-e de ajuns.

CAPITOLUL 5 KARMA COLECTIVĂ DESTINUL

ROMÂNIEI

Introducere

De ce e importantă legea karmică? Pentru că ea reprezintă, de fapt, „tablele lui Moise”. Legea karmică este, de fapt Legea pentru această planetă. Dar nu! Nu vă gândiți la ea ca la un tabel contabil, în care pe o coloană apar pedepsele, iar pe alta recompensele.

Legea cosmică spune că „la ceea ce opui rezistență vei atrage spre tine pentru a experimenta”. Popoare mai pragmatice au încastrat această filosofie divină în formula: „niciodată să nu spui niciodată!”, iar țăranul român cu uluitoarea sa capacitate sintetica a rezumat-o în zicala: „de ce ție frică, de aia nu scapi!”

Aveți obiceiul să vă priviți pe dumneavoastră înșivă sau pe cei de lângă dumneavoastră atunci când acționați într-un anume fel? Ați observat că un

9 9 9

anumit tip de comportament repetitiv creează mereu același tip de situație? Cu alte cuvinte, noi atragem în arealul nostru de viață acele „întâmplări” (pun între ghilimele, deoarece nu cred că există întâmplare), evenimente, persoane, cu care rezonăm.

Apoi, atragerea unui același tip de situație determină, în ființele cu spirit leneș găsirea aceluiasi tip de răspuns. Răspuns care nu permite individului să se ridice deasupra vechiului nivel de conștiință și de conștientă nici măcar cu un milimetru. El acționează atunci pe pilot automat cum se spune, apelând la vechile judecăți și prejudecăți pentru a rezolva situația.

rdj.

Gurdjieff numește prejudecățile

„Tampoane”. Propriile noastre prejudecăți ne perpetuează neputințele. Dar ce-ar fi dacă, la un moment dat am îndrăzni să sfărâmăm vechile tipare în care adăstăm și am alege un răspuns nou la o situație dată, poate chiar răspunsul care nu credeam să ne reprezinte?

Un răspuns dat la o situație pe deasupra fricii, a urii, poate rupe lanțul repetărilor distructive, care tind să ne

încarcereze mereu în același și același moment. Un nou răspuns poate fi momentul magic în care admiți să te desparți de cel pe care-l știai reacționând într-un anume fel și echivalează cu acceptarea debutului unui proces de înnoire personală. Un răspuns care să nu conțină în el nicio judecată, făcută în numele propriilor voastre valori! Delimitați-vă, dar nu judecați! Tocmai acest tip de răspuns poate

V **w** constitui poarta de intrare în viu, în necunoscut... În ADEVĂR!

Dacă tot ceea ce îți dorești în acel moment este ADEVĂRUL cu orice chip, cu orice preț, atunci lasă la o parte instrumentele tradiționale de aflare a adevărului. Atrag atenția că mintea e cel mai tiranic stăpân, atunci când îi

acceptați acest statut. Nu în mintea ta stă adevărul. Ci în spirit. În spiritul care, de esență divină fiind este holograma perfect identică a Divinității. Unii s-ar putea întreba: ce rost are căutarea și aflarea adevărilor spirituale?

Deoarece trăim în vârtejul unei deversări informaționale fără precedent, devine din ce în ce mai greu să-ți poziționezi corect destinul tău de ființă trecătoare, carcasă doar a unui spirit etern, în raport cu acestea.

Karma colectivă și karma României

Adriana Caranfil: Să vorbim despre karma colectivă. Despre destinul colectiv. Ce misiune a avut familia dictatorială Ceaușescu. Ce efect karmic are uciderea lor asupra destinului nostru colectiv?

Valeriu Popa: Răspunsul meu este clar. Vai de părinții care-și omoară copii și vai de copii care-și omoară părinții. Noi nu avem voie să distrugem ceea ce Dumnezeu a creat. Legea Divină sancționează pe fiecare în funcție de gradul greșelilor sale. Fiecare popor își merită conducătorul. Faptul că noi l-am avut pe Ceaușescu a fost ca urmare a programului luat la nivel de karmă colectivă. Noi vom plăti, ca popor, greșeala pe care am făcut-o! Cei care au

decis uciderea lui, după un proces făcut în pripă, vor plăti lucrul acesta în viețile următoare. Calitatea democrației depinde de calitatea poporului în care s-a instalat.

Țineți minte semenii și contemporanii: în orice om politic sunt două entități: om cinstit și negustor. Cei ce preiau conducerea se înconjoară de lichele. Vin cu gânduri bune, dar nu le poate aduce la îndeplinire singur... se înconjoară de oameni interesați care le pun în față hârtii care sunt semnate fără a mai fi analizate.

Cum văd eu alegerea candidatului care trebuie să fie în conducerea statului? Fiecărui candidat să i se prezinte o fișă completă, fișă care să conțină 20 de întrebări, la care candidații să fie obligați să răspundă. Jurământul pe care ar trebui să-l facă oricine ocupă o funcție publică importantă și foarte importantă, ar trebui să fie următorul: „Declar pe demnitate că sunt omul potrivit la locul potrivit. Declar cu acte că sunt sănătos fizic și psihic, declarat astfel de o comisie constituită din specialiști internaționali”. Asta ca să nădăjduieșă niciun dubiu. Nu să constatăm lucrul acesta mâine după ce el s-a arătat a fi paranoic. S-o facem dinainte! Cel care va fi ales printre alte angajamente să facă următorul legământ:

„În cazul în care nu realizez la termen calitativ și cantitativ, și mi se dovedește cu acte că sunt vinovat eu și subalternii mei suntem de acord să fim introduși în mina de la Praid, pentru că nu am fost în stare să facem ceea ce ne-am angajat”. Am trimis o fișă cu aceste întrebări la mai

mulți conducători politici. D-l Iliescu a completat răspunsul la o singură întrebare, aceea referitoare la declararea averii. Unii mi-au spus că dacă sar îndeplini condițiile acestea n-am avea mai mult de 40 de persoane în clasa noastră politică. Nici nu ne-ar trebui mai mult! N-avem nevoie de lichele, ci de oameni care fac ce vorbesc!

MFJMZ

«ip

AUIT.

Adriana Caranfil: Am vorbit despre destinul individual, dar ar fi interesant de văzut ce se întâmplă cu destinul unui popor. Asiaticii numesc destin o înșiruire programată de evenimente care trebuie parcurse într-o viață, sau „karma”. Din ce-am discutat se pare că României i se rezervă un rol special. Ce ne puteți spune despre karma României. Chiar ați dezvoltat această idee încă din 1990 și i-ați dedicat și un articol.

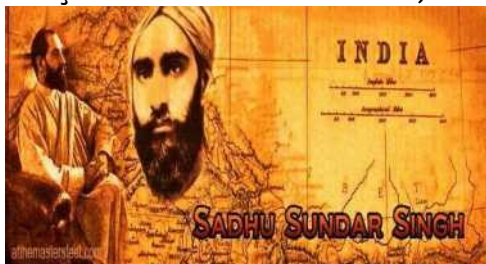
Valeriu Popa: Da, eu am spus: România va avea o mare influență; cei 40 de ani care au trecut peste noi sunt considerați de mulți, dramatici. Eu, spun că din punct de vedere spiritual sunt cei mai frumoși ani ai poporului român. De ce spun asta? Pentru că în ciuda faptului, sau poate tocmai de aceea, că am fost ținuti într-o situație dură pentru partea fizică, am ascuțit partea spirituală.

80% din populația țării este creștinortodoxă. Dacă te duci, mai ales în mediul rural este aproape imposibil să-i schimbi cuiva orientarea religioasă. Nouă, celor care am venit la oraș ni s-a mai îndobitocit modul de gândire. Dar astăzi în România se nasc atâția copii cu puteri paranormale încât vor uimi lumea în anii care vor veni. Adriana Caranfil: În același timp ar trebui să tragem concluzia că s-au născut atâția copii, viitori profeți nu doar ai României, ci și ai omenirii și că s-au reîncarnat aici pentru ca această țară să-și plătească drumul către mântuire.

Valeriu Popa: Drumul către mântuire îl va face suferința. De-a lungul timpului poporul nostru a suferit. Prin această formă de suferință, sau văzând această formă, spiritele din spațiu încep revenirea la viață în această țară, pentru că găsesc anumite condiții de manifestare, trebuincioase lor. În Franța cândva, în preajma Revoluției Franceze a pătruns un grup consistent de spirite evolute, astăzi ele au fost înlocuite cu unele care au adus cu ele dezmățul. America e un fel de Turn Babel la ora actuală, deși aici vin frecvent entități cu un mare grad de evoluție, care caută să-i îndrepte, numai că oamenii de aici au

deprins gustul unui materialism exagerat, îndobitocitor. Ești învățat să nu mai ai mamă, tată nimic!

Citiți profețiile lui Sundar-Singh, referitoare la România. Să știți că tot ce scrie acolo e adevărat! Și nici nu se poate bănuir că a avut vreun interes să socotească România ca viitorul Ierusalim al lumii, cu atât mai mult cu cât el este indian. Convertit la creștinism, bineînțeles, dar indian. Revelațiile sale, cu privire la România care au fost făcute puțin după începutul secolului trecut sunt absolut impresionante. Treptat acestea au început să se adevărească.

De unde era să știe acest om că va prinde viață o construcție uriașă, și mă refer la Casa poporului, care s-a construit câțeva decenii bune după ce această profeție a fost făcută, dacă n-ar fi fost un iluminat? Tot el a prevestit pentru România schimbări climatice importante, apariția unor fenomene meteorologice noi, necunoscute pe aceste meleaguri, cum ar fi tornadele și uraganele, a prezis chiar și apariția cumplitei boli SIDA. Tot el vede în viziunile sale că formele statale pe care le cunoaștem astăzi vor dispărea, iar locul lor va fi luat de o Federație a Statelor Pământene, cu o singură monedă și cu un singur președinte. Dar ceea ce e cutremurător, dar pentru mine e un lucru știut, este

faptul că România va fi ferită de catastrofele care vor decima lumea și datorită spiritualității ei va deveni centrul planetei, iar miezul de spiritualitate autentică, divină, va fi Bucureștiul.

Adriana Caranfil: Lansați o idee-fortă care să-i facă mai înțelegători pe oameni unii cu alții și ei pe ei înșiși.

Valeriu Popa: Da! E greu de acceptat ceea ce am spus. Dar dacă luați fiecare gând și-l disecați, renunțând la orice prejudecată, veți vedea că veți face ca despre România să se vorbească ca despre un popor ales de Dumnezeu. Dumnezeu să ne ajute!